

SPEJDERNES

MAGASIN

Jul 1931

Spejderhat

(reglementeret
bedste Kvalitet) **5,50**

At Drengkorpsenes farve-
løse Grøn udskiller Spejder-
uniformen sig som værende
langt den sikreste. Det er
rigtig en Dragt for en rask
Dreng, og det *karaktæriske*
for den er Spejderhatten.

Derfor bør enhver Spejder
gaa med denne.

**Lembekes
Friluftsudstyr A/S**

Nørreg. 15, K. - Byen 4986

Reserveret

LOUIS HANSEN

til ethvert Maaltid

Naar som helst De er sulten, saa'nyd
Kellogg's Corn Flakes med kold Mælk
eller Fløde. Om Morgenens, til Frokost
eller Aftensmad.

De er vidunderlige — imellem Maalti-
derne eller til et hvilket som helst
Maaltid. Lige sunde for unge og gamle.
Let at servere. Skal ikke koges.

Kellogg's

CORN FLAKES

Faaes hos alle Urtickræmmer
— i den rød-grønne Pakke.

Forsikrings Compagniet for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

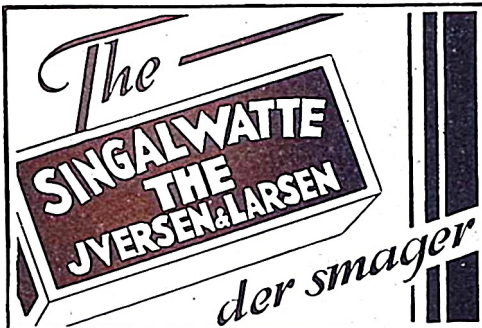
(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejetab ved Ildebrand.)

THORS SPECIALVASK

Det bedste.

Det billigste.

Det smukkeste.

★

Dampvaskeriet „THOR“

Aktieselskab.

Torasvej 7-9-11.

Telefoner: 2900 - 7346 - 9770 9771.

★

Vogne over hele Byen hver Dag.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

DECEMBER

1931

ER DU MODIG - eller bare dum?

Den svenske Spejderchef skriver saaledes til sine Spejdere:

Nu begynder den Aarstid, hvor det mere end nogensinde ellers gælder om at holde de to Begreber, Mod og Dumdristighed, vidt adskilt. Det har vist sig lige fra Arilds Tid, at jo yngre man er, desto sværere har man ved at trække Grænsen, eller rettere sagt ved at opdage, at der findes en saadan.

Det er forøvrigt heller ingen let Sag for en, der er kommet op i Aarene, at trække den, men man kan maaske klarlægge Forholdet omtrent saaledes: Højeste Grad af fysisk Mod er at sætte Livet som Indsats for at redde noget, som virkelig har Værdi. Her er med andre Ord udelukkende Alvor, bitter Alvor, med i Spillet, det er en bydende indre Opfordring, man følger. Du ser f. Eks. et Menneske i Livsfare og følger, at du, koste hvad det vil, maa redde den derude, og du gør; hvad du kan, til Trods for at du véd, at det kan gælde dit eget Liv. Det er Mod.

Men hvis du risikerer dit eget Liv blot for at tilfredsstille dig selv eller for at indhøste Bifald, uden at Resultatet i mindste Maade svarer til

Risikoen — bevares vel, det kan være Bevis for, at du ikke er bange af dig, at du er „dristig“, men det er samtidig dumt. Du løber f. Eks. paa Tagryggen af et Hus. Det er ikke enhver, der

kan gøre det. Men sæt at du falder ned og slaar dig ihjel. Har du dermed udrettet noget som helst godt eller nyttigt? Nej. Du har altsaa ikke vist Mod, men nok Dumdristighed.

Hvis vi er enige om dette, Dreng, staar det sikkert klart for jer, hvad jeg mener med „farlig Aarstid“. Isen ligger snart lokkende, men Solen kan gøre den porøs og skør, saa det gaar som et Lyn med at falde igennem. Det gælder derfor om at se sig godt for og huske paa, hvad der er Mod, og hvad der er Dumdristighed. Husk paa, at en god Sportsmand ikke udsætter sig for nogen unødvendig Risiko, han er tværtimod forsigtig, han møder Faren forbedt og blinker ikke, naar det

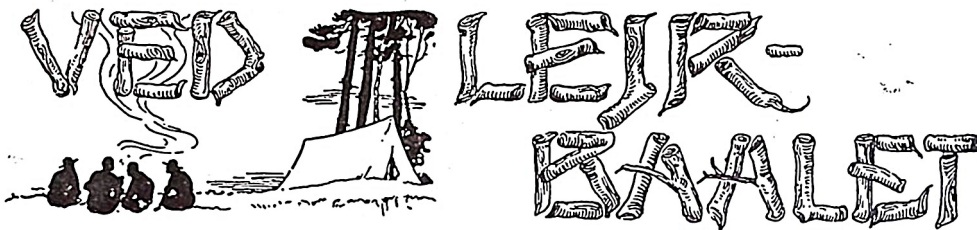
gælder, men han søger den ikke. Husk paa, at jeres Liv tilhører ogsaa andre end jer selv; I har Far, Mor og Spøskende at tænke paa.

Jeres hengivne

Ebbe Lieberath.

Den svenske Spejderchef,
Major Ebbe Lieberath

Aarhus-Kolonnen

har for nyligt vist lidt af, hvad den duer til. Den afholdt en stor Udstilling den 23.—25. Oktober, og Udstillingen aabnedes af Prins Knud, der jo er gammel Spejder.

Allerede Fredag Morgen var Spejderne paa Færde; hele Kolonnen var mødt op i Havnen for at modtage Tage Carstensen, Jens Hvass, Fritz Lerche og mig, og det skønt en anstrengende Dag ventede Kolonnen. Hele Formiddagen tilbragte den med at marchere Agitationsmarch gennem Byen for at vække Interesse om dens Udstilling, og det lykkedes den.

Udstillingen var ogsaa et Besøg værd; det er den smukkeste Spejderudstilling, jeg har set, og der var en Mængde gode Idéer og godt Arbejde, udført af Spejderne. Der er gaaet et stort Arbejde forud, men Resultatet kom til at svare til Anstrengelserne: en god Udstilling, 2 nye Troppes, en ny Ulveflokk og Penge i Kassen.

Godt gjort, Aarhus.

Der sker jo ogsaa noget

andre Steder i Verden end i Aarhus. Blandt andet i Kina. Der er Forholdene noget anderledes end i Aarhus, og jeg sidder med en Beretning, der fortæller, at en Tropp lige har fulden et godt Stykke Hjelpearbejde ved Byen Saiwan. De har rensset en lang Vandledning, som bringer fersk Vand til Byen, og det var et meget besværligt Arbejde, fordi Terrænet var pøde, kaktusbevoksede Marker.

Ogsaa de ungarske Spejdere interesserer sig for fersk Vand i Øjeblikket. Ude paa den store Plads ved Gödöllö, hvor den næste Verdens-Jamboree skal holdes, borer de efter Vand og lægger Vandledninger, saa der kan være tilstrækkeligt Drikkevand til os, naar vi skal derned sammen med de 20,000 andre Spejdere, der kommer med i Jamboreen.

Jo vist sker der noget.

Spejderjul

er nu udkommet, og det er et godt Julehæfte i Aar, som I selv kan faa Glæde af at læse, og som I kan faa en god Indtægt af til Patruljens eller Troppens Kasse. I Fjor blev „Spejderjul“ hurtigt udsolgt, og vi maatte sige Nej til mange

Bestillinger, saa derfor gælder det om at bestille Bladene straks for at være sikre paa at faa dem.

Julens good-turn.

Vi glæder os alle til Jul, men har I egentligt lagt Mærke til, at naar man glæder sig til Julen, tænker man mest paa, hvad man skal glæde andre med. Hænderne plejer jo at sidde godt paa Spejdere, saa der er sikkert snart mange Hænder i Gang med at lave et eller andet til Julegaver til Far, Mor og Spøskende, men som Spejdere har I endnu en Ting at tænke paa: Julens good-turn.

Har din Tropp, det vil sige du og de andre i Troppen, men navnlig du, besluttet, hvad der skal gøres som Jule-good-turn i Aar? Hver god, gammel Tropp har sine Traditioner, Ting, der hvert Aar skal ske i Troppen, og saadan skal det være. Og een af Traditionerne er Julens good-turn.

„Julestjernen“.

Det er ikke fordi, jeg tror, at I mangler Idéer, men derfor kan jeg jo godt give jer een: Hjælp med at sælge Aarets Julestjerne. De allerfleste af jer er heldigt stillede i denne Verden, fordi jeres Far og Mor kan gøre det hyggeligt og godt for jer, men der er mange Børn, som har det drøjt, og det er til Hjælp for dem, at „Julestjernen“ sælges.

Der var en Tid, hvor man altid saa Spejdere paa Gaden, naar der solgtes Mærker til Fordel for en god Sag. Og alle Folk syntes, det var naturligt, fordi Spejderne betragtede det som en Del af deres Opgave at være hjælpsomme mod andre.

Selvfolgelig kan I ikke hjælpe ved alle Aarets „Dage“, men mindst to Gange om Aaret kan enhver af jer overkomme. Vær du en af dem, der spørger for, at Spejdernes Ry for Hjælpsomhed bevares. Du kan begynde allerede i denne Maaned, hvor „Julestjernen“ sælges.

Maanedens Slagord,

siger Baden-Powell, lyder saaledes: „Vær høflig, — jeg skulde sige fra din Familie, at du gerne maa øve dig paa den.“

Glædelig Jul!

Syvsoversøvn

NU HAR KULDEN sat ind i Aar, og med den er Dyrelivet blevet sparsomt. Ligesom Menneskene tager Vinterfrakken paa, skifter mange Dyr ogsaa Pels; nogle faar endog hvid Pels som Beskyttelsesfarve. Nogle Dyr trækker bort til varmere Egne, andre lægger sig i Dvale, mens Kulden raser.

Andre af de voksne opgiver Ævret — og uddør simpelthen —, saa maa deres Æg og Unger klare den strenge Tid igennem.

Mærkeligt klarer vore Ferskvandsmosdyr Livet igennem Vinteren. Paa en Streng i Krophulen danner de om Efteraaret nogle smaa, flade, rundagtige Legemer, Statoblaster, der er omgivet af en sirlig Kitinskal, i hvis Rand der er luftfyldte Hulrum. Statoblasten skal gennemfryses i Vandoverfladen, for at den næste Aar kan danne det nye Mosdyr af de saa Celler, der er inde i den.

Hos vore Ferskvandssvampe overvintrer nogle

næringsrige Celler omsluttet af en Skal — de saakaldte „Kim“. Om Foraaret brister Skallen, og Cellerne kryber ud og udvikler sig paa forskellig Maade, hver til sin Del af Dyret.

Dafnierne, som vi kan købe som Mad til vore Akvariefisk, overvintrer som voksne tillige med „Hvileæg“, der har en Del af dets Moders Rygskjold omkring sig som ekstra beskyttende Lag.

Tardigraderne er mikroskopiske Dyr, der lever i Tagrender og mellem Mos. Man véd ikke, til hvilken Dyregruppe man skal henregne dem. De har veludviklet Nervesystem, men intet Aandedrætsredskab eller Karsystem. Naar Vandet tørrer bort, skrumpet de ind og ligner Støv og kan i denne Tilstand ligge mange Aar, til der kommer Vand igen. Da bulner de ud og lever nok saa lykkeligt videre.

Hos Infusionsdyrene, smaa eencelledede Dyr, er det saaledes, at naar Vandet tørrer bort eller bliver raadent, indkapsler de sig til bedre Tider. Dette kan ogsaa ske, naar der er rigelig Næring; da ønsker de Ro til at fordøje — for senere at dele sig til mange Dyr, der derefter kryber ud af Kapslen. Man kan finde Infusionsdyr med én, to og tre Kapsler uden om hinanden.

Man har maalt en Spøtjernes Temperatur om Vinteren. Den var 0,007° C. varmere end Omgivelserne (Havet), naar Dyret var i Ro. Et

Bløddyr (Snegl, Musling) Temperatur var 0,5° C. varmere end Omgivelserne. Havets Temperatur synes at virke paa Legemsstørrelsen af Dyrene. En Snegl — *Natesa clausa* — maalte i Skagerak 12,7 mm, ved Island 19,0 mm, ved Finmarken 23,0 mm og ved Vestgrønland 34,0 mm. Et Krebsdyr, *Gommerus*, der ligner en Tangloppe, er maalt til 25 mm i Middelhavet og 40 mm i Grønland. Kolde Temperaturer giver altsaa større Former af samme Art.

Insekterne lader deres Unger — Larver og Pupper — klare Vinteren. De beskytter sig paa Spbunden, i Jorden eller under Bark. Er Vinteren streng, dør mange Dyr paa Spbunden af Mangel paa Ilt, da Spen er islagt. Nogle voksne Insekter, unge Hun-Humlebiller, Honningbier og andre overvintrer. Honningbierne hænger paa hinanden som en Hulkugle. Fryser den, flyver et Par Bier ind i Hulkuglen og svinger Vingerne kraftigt og meget hurtigt rundt, hvorved der opstaar Varme hos dem selv, som forplanter sig til de andre. De skiftes til dette Arbejde.

Man deler Hvirveldyrene i vekselvarme (koldblodede) og ensvarme (varmblodede) Dyr. De vekselvarme (undtagen Fiskene) ligger i Dvale i Jorden (Firben) eller paa Bunden af Søer og Vandløb (Frøer). Man har hugget Frøer ud af Isstykker og opvarmet Frøerne langsomt, og de har levet videre. Mange Snoge ligger sammenslyngede i en fælles Hule for at holde Varmen. De ensvarme Dyr (Fugle og Pattedyr) har et Stof, hos Mennesket Tryptofanet, der er nødvendigt for Varmeregulationen, som virker ved Muskelrystelser (Gaasehud, Tønderne klapper). Normale Temperaturer er hos Høne 40,5°—42° C.; Rotte og Hest 37,8°—38,5° C.; Kanin 38,5°—39,5° C.; Menneske 36,5°—37,5° C.

Ensvarme Dyrs Dvaletilstand er eventuelt afhængig af Vinterfjoden. Den fremkommer ved, at Nervesystemet (der altsaa paavirkes af Tryptofanet i Blodet) pludselig ikke regulerer Varmetabet.

Betingelsen for, at et Dyr kan gaa i Dvale, er, at det selv kan sætte sin Temperatur ned og holde den nede, hvorved Stofskiftet (Forbrændingen i Legemet) nedsættes stærkt. Man har Eksempler paa, at et Murmeldyr (en Gnaver) kunde sove i Dvale selv i Temperatur ved 16° C. for Omgivelserne. Hasselmusens Legemstemperatur er 9—14,5° C. under Dvalen, ellers 31—36° C. Ensvarme Dyr virker som vekselvarme Dyr under Dvalen. Murmeldyrets Legemstemperatur var 10,6°, naar Omgivelserne var 10,6°; 6,4,

naar Omgivelsernes var $6,2^{\circ}$, og $5,9^{\circ}$, naar Omgivelsernes var $5,5^{\circ}$.

Indtræffer der saa haard Kulde, at der er Fare for, at Dyret skal dø, sker der følgende:

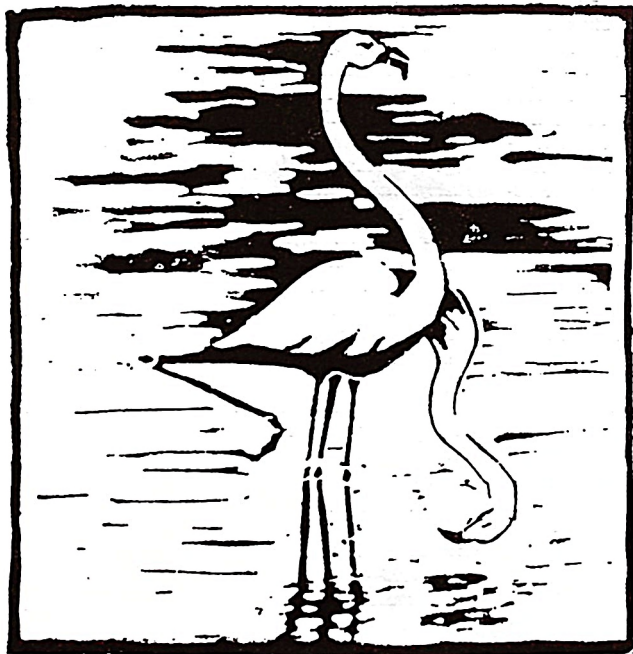
Først vaagner Murreldyret op med et Sæt, ryster Underkæben stærkt, hvorved Blodet sættes i hurtigere Bevægelse i Hovedet. Det spjætter med Forbenene og kan tidt slæbe sig rundt, mens Bagkroppen endnu ligger i Dvale. Ganske paa samme Maade er det med Flagermusen; dér har man maalt en Temperaturstigning paa 22° C. fra $11,25^{\circ}$ til $33,5^{\circ}$ C. i 14 Sekunder. De store Pattedyr, Bjørne og Grævlinge, ligger ikke rigtigt i Dvale. De har ingen nedsat Temperatur, men Pelsen holder dem varme. De gaar ogsaa smaa Ture nu og da i Dvaletiden.

Der er ofte stor Forskel i Legemsvarmen og Lufttemperaturen. En Polarhare, nedgravet i Sneen, havde selv $38,3^{\circ}$, mens Luften over Sneen var $-29,4^{\circ}$ C. Forskellen $67,7^{\circ}$ C. En Polarræv havde $39,6^{\circ}$ C., mens Omgivelsernes Temperatur var $-35,0^{\circ}$; altsaa en Forskel paa $74,6^{\circ}$ C. Ligesom vi tager Vintertøj paa, faar Dyrene Vinterpels; vi kender til kolde Fødder, naar vi staar stille i Frostvej, men hverken Isbjørn eller Snehare gaar barfodede, de har begge en tyk Haarbeklædning under Fodsaalerne, ellers stod de jo i Vand (smeltet Is eller Sne), naar de stod lidt

stille. Heller ikke Sælen, der ligger paa Isflagen, smelter denne. Dens Spæk isolerer Isen fra Legemsvarmen. Vi kender ogsaa til at fryse om Øren og Næse. Polarræven har det saaledes, at den har ganske korte Øren i Forhold til Ørkenræven med de lange Øren. Ogsaa Benene er korte hos Polarræven; det gælder nemlig om, at alle Vedhæng ikke er for store.

Herhjemme skifter Dyrene ofte Føde om Vinteren. Det gælder især Fuglene. De tager Frugter (Bær, Nødder), Affald og Franskrbrød. Andre af Danmarks Fugle trækker bort. Man mente, at det var paa Grund af Fødemangel. Dette gælder langtfra altid. Det har nu vist sig, at det er særlige Stoffer, der findes i Blodet i rigelige Mængder om Foraars og Efteraars, der bevirker Trækket. Midlerne til at bevare Livet om Vinteren er mangfoldige hos Dyrene, og dog dør de i tusindvis i strenge Vintre. Vi er lykkelige, vi Mennesker, der kan leve hele Aaret fuldt ud i Ly af vor Koksvarme.

G. Møllerup.

Det smukkeste Linolsnit.

Det bedste Linolsnit i den nu afsluttede Konkurrence blev indsendt af Spejder Erik Nielsen, 2. Absalon Trop, Vanløse. Han har faaet tilsendt en Kasse af det bedste Linolsnit-Værktøj.

Red.

Juleforberedelser.

Af Pastor Fritz Lerche.

Hvert Hjem har gerne sine Juleforberedelser og sine Juleskikke. Allerede ved Julemaanedens Begyndelse melder de sig.

Jeg husker fra mit eget Hjem, da de første Juletræer viste sig, og man fik Lov til at købe det lige udkomne Julhæfte. Saa kom „Peters Jul“ frem, den med de rigtige, gamle Illustrationer. Lidt senere blev Dejgen til Brunkagerne rørt, den skulde lægges op paa et Skab. Forræderiske Fingeraftryk sladrede engang imellem ad Skole. Naar Dejgen blev rørt, endte det altid med, at alle skulde ud i Køkkenet for at slaa i Dejgen, saa Kagerne kunde blive rigtig gode.

Saadan har hver sine Juleindtryk. Og nu er nogle af os blevet saa gamle, at vi selv har en lille Dreng, der skal mærke Julen og det lige fra den 1. December. Den Dag bliver hans „Julekirke“ hængt op. Det er et stort Stykke Pap, paa hvilket der er tegnet en Kirke. Taget er af rødt Papir, og der er i Kirken 24 Vinduer og Luger. De kan alle aabnes, eet for hver Dag fra 1. December indtil Juleaften. — Bag hvert Vindue er der et Billede, der gerne skal minde noget om Jul.

Vi aabner et, der kommer en Mand med Pakker, Julegaver. — Det skal minde en om, at man tidligt skal begynde at forberede Julegaverne. Ikke alene med at skrive en lang Liste op paa de Gaver, man selv ønsker sig. For det er i Virkeligheden lige saa spændende at finde ud af, hvad man skal glæde de andre med.

Om man dog ikke kunde lave noget selv til dem. Prøv for Resten at faa jeres Patruljefører til paa de to sidste Patruljemøder før Jul at lade jer lave Julegaver: Løvsavsarbejde, nogle flettede Kurve, udskaarne Linoleumbakker til at sætte Glas paa eller andet. Det vil glæde dem

derhjemme. Et andet Vindue aabnes. Det er en Grangren med Lys og Kræmmerhuse. Nu er det Tid at tage Julestadsen ned fra Loftet og faa den efter-set for saa en Aften, en herlig Aften, at sidde derhjemme og lave Juletræsdynt. For en Gangs Skyld maa det have Lov at flyde i Spisestuen, for der klippes og klistres.

Men midt i sin egen glade Juleforberedelse maa man ikke glemme, at ikke alle har det saa godt som vi. Der sidder den lille Pige med Svoilstikkerne og fryser. Hun findes, desværre kun, ikke alene i H. C. Andersens Eventyr.

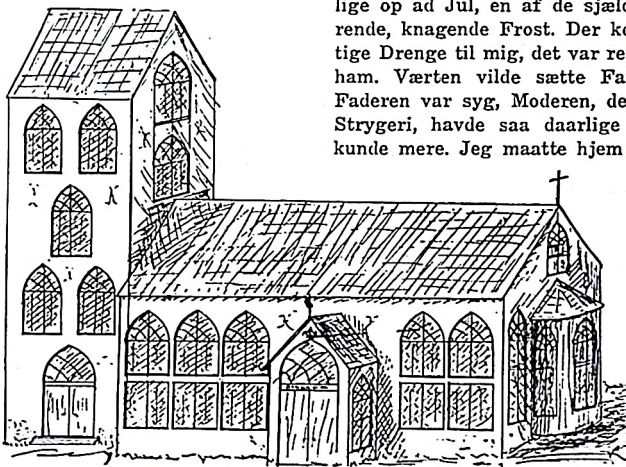
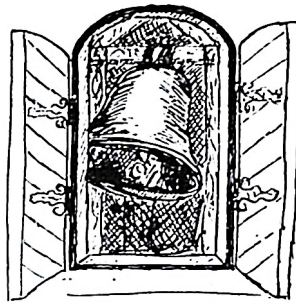
Lad mig fortælle, hvad jeg som ung Student oplevede i selve vor smukke Hovedstad. Det var lige op ad Jul, en af de sjældne Jul med klingende, knagende Frost. Der kom en af mine fattige Drenge til mig, det var rent galt hjemme hos ham. Værten vilde sætte Familien paa Gaden, Faderen var syg, Moderen, der arbejdede paa et Strygeri, havde saa daarlige Ben, at hun ikke kunde mere. Jeg maatte hjem hos dem. Elendigt

havde de det. Intet i Kakkelovnen, og i denne Kulde løb en lille Pige rundt, 4 Aar var hun vel, og hun havde intet andet at tage paa end en ganske tynd Overkjole. I forstaar, hun frøs. — Og saadan fryser hun den Dag i Dag. Derfor er der

god Brug for Spejdernes Jule-good-turn. I véd ikke, hvor mange der er blevet glade derved. Og der er altid en Præst i jeres Sogn, der kan fortælle jer, hvor der er fattige.

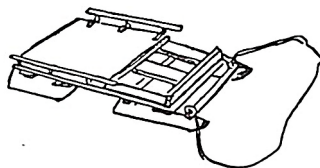
Men nu nærmer vi os selve Juleaften, og i en af Lugerne er det en gammel Kirkeklokke, der med sin dybe, rungende Tone kalder Mennesker til Kirke. Det kimer nu til Julefest, det kimer for den høje Gæst. Det er Kirkeklokkens Julebudskab til os.

Og det skulde gerne høre med til vore Juleforberedelser, at Noderne med den grønne Gran-

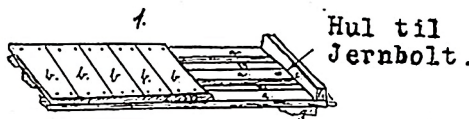
„Julekirken“.

Hvorledes man laver en „Bob“.

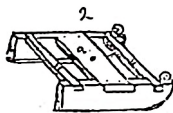
Nu er Tiden inde, hvor Slæder og hælke bør efterses; har du ingen, saa er det paa Tiden, at du faar lavet dig et saadant Apparat, saa Vinterens Glæder kan udnyttes fuldt og helt. I det efterfølgende skal „Spejderens Magasin“ give en Anvisning paa, hvorledes man laver en Bobslede.

Man køber Træet, som skal benyttes dertil,

høvlet; der benyttes overalt, hvor andet ikke er angivet i Anvisningen, 1 Tommes Brædder.

Til Overdelen benyttes tre Planker, hver 170 cm lange og 7 cm brede (Fig. 1 a). Herpaa fastskrues paa tværs 5 Planker, 45 cm lange og 20 cm brede (Fig. 1 b). Helt fremme fastskrues en Planke af Dimensioner 54 cm lang, 7 cm bred og 1½ cm tyk. Denne Tværplanke anvendes under Farten til Støtte for Foden. Et Brædt, 54 cm langt og 12 cm bredt, fastskrues under Længdebrædderne 3 cm fra Forkanten (Fig. 1 d). Gennem dette Brædt og det midterste Længdebrædt bores et Hul til Styrebolt.

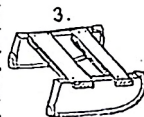

Mederne udsaves nu af 1½ Tomme Planker. De forreste Meder gøres 61 cm lange og de bageste Meder (Fig. 3) gøres 51 cm lange. Begge Mederne gøres 15 cm høje.

De forreste Meder samles ved Hjælp af tre Tværstykker (Fig. 2), et Stykke i Midten, 45 cm langt og 12 cm bredt (Fig. 2 a), og paa begge Sider af Midterstykket anbringes paralleltløbende Stykker, der kun behøver at være 7 cm brede. Først saves Mederne dog til, saa de fortil faar en svag

Bue, og endvidere laves Udsavninger, saa Tværstykkerne kan forsænkes i Mederne.

Tværstykkerne skrues saa fast til, man kan, og for yderligere at gøre dette Parti stærkt, det skal jo holde til et meget stort Tryk under Styringen, kan man fastskruer nogle Vinkeljern undermed. Mederne bør beslaas med Jern; hertil kan man købe noget Baandjern og faa en Smed til at bore nogle Huller til Skrueerne. Skruenhovederne maa forsænkes, da de ellers bremses for meget op under Farten. Ud fra Brædderne (Fig. 1 b) er anbragt 6 Jernhaandtag, tre paa hver Side, disse er lidt opadbøjede og omslutter en 1 Tommes Rundstav af 1 Meters Længde. Denne benyttes til at støtte Fødderne paa under Farten og til at holde sig fast i.

De bageste Meder fastgøres til Overdelen med Skrue. De forreste Meder anbringes paa følgende Maade: En Jernbolt stikkes gennem de tre til hinanden svarende Huller — i den midterste Længdeplanke (Fig. 1 a) — i den brede Tværplanke undermed (Fig. 1 d) og i det brede Tværstykke paa forreste Medesæt. Der sættes to Møtrikker paa Boltens, som skrues kontra, dog ikke fastere end at forreste Medesæt frit kan drejes.

Paa Fig. 4 ses to smaa Jernskiver, en mellem Boltens Hoved og Træet og en mellem Træet og Møtrikkerne. Skiverne hjælper til, at Træet ikke slides for hurtigt. — Paa de forreste Meder skrues helt fremme to kraftige Øskner, hvori anbringes et Reb til Styringen. Skal det gøres særligt godt, kan man i Rebet anbringe et trekantet Haandtag, hvilket skal gøre Styringen særlig sikker.

M. C.

kvist paa kom frem, og Moder eller Fader satte sig ved Klaveret og sang med os om den „Glade Jul, dejlige Jul“.

Og saa selve Juleaften eller maaske endnu bedre første Juledag, saa finder man alle sammen ind i vore Kirker for dér sammen at lytte til den første Julesalme, der blev sunget: „Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre

Kristus i Davids Stad“. — Snart 2000 Aar har denne Julesalme lydt gennem Slægterne.

I forskellige Tider og med forskellige Tunge-maal har Mennesker sunget om den Frelser, der blev født. Om det ogsaa midt i Julens mange andre Glæder maatte blive denne Juls store Op-levelse for os, — at vi forstaar, hvad den første Julesalme egentlig betyder for os.

HVORDAN BLIVER MAN — ?

XI. SNEDKER.

Navnet Snedker er afledt fra det gamle danske Ord „Snider“ som Betegnelse for den, der snitter eller skærer i Træ, og det er forstaaeligt, at Snedkerhaandværket er et af de ældste Haandværk.

Træet har i mange Henseender en langt større Bearbejdelighed end f. Eks. Jernet, og allerede tidligt forstod de gamle Snedkere at give deres Arbejder en Form udover det strengt nødvendige. Mange af vore gamle Museumsmobler, som nu er indtil 5 à 600 Aar gamle, giver tydelige Beviser derfor. Gennem de skiftende Tider er Evnen til at skabe smukke og holdbare Arbejder ikke blevet mindre, og ogsaa den nuværende Snedker kender til Glæden ved at frembringe Ting af blivende Værdi.

For at blive „rigtig Snedker“ og anerkendt af andre Svende og Mestre, skulde man i gamle Dage — efter endt Læretid — gennemgaa den saakaldte „Behøvling“, en Ceremoni, der blandt andet bestod i at blive lagt op paa Høvlebænken for under mange drøje Knubs og Slag at blive omdannet fra den tidligere saa „ubehøvlede“ Fyr til en dannet Person, værdig til den fine Bestilling.

Nu er Ceremonierne og Formerne mindre drastiske, — det bliver ofte ikke til een Gang „Høvl“ i hele Læretiden, — men Vejen er derfor ikke lettere set i Forhold til anden Uddannelse.

Følger man Lyst til at blive Snedker, — og Lysten maa ikke mangle, — bør man først lade sig psykoteknisk undersøge og derved faa nogen Vejledning om, hvorvidt man egner sig for Bestillingen. Almindelig Intelligens, Regnefærdighed, et godt Øje og en sikker Haand er Egenskaber af Værdi.

Dernæst gælder det om at finde et Lærested. Selv om Faget ikke er egentlig lukket for Tilgang, saa bliver det alligevel, efterhaanden som der specialiseres, vanskeligere og vanskeligere at finde passende Læreværksteder. Tilbudet af Lærlinge er større end Efterspørgselen. Undertiden kan Anvisning finde Sted gennem Foreningen til Lærlinges Uddannelse, men ofte vil personlig Henvendelse til en Mester i god Tid være at foretrække. Læretiden er som Regel $4\frac{1}{2}$ —5 Aar, Lønnen fra 2—4 Kr. ugentlig det første Aar til 10—12 Kr. ugentlig sidste Aar.

Ved Siden af det praktiske Arbejde om Dagen er der tvungen Aftenundervisning paa Teknisk Skole mindst 2 à 3 Vintre. En yderligere Udnyttelse af Aftenerne til videregaende Tegning, eller f. Eks. til Sprogundervisning, er altid af det gode og vil være nødvendig for den, der tænker paa at blive Leder eller selvstændig.

Læretiden slutter med Aflæggelse af Svendep prøve for en Kommission, nedsat af Magistraten, bestaaende af Mestre og Svende. Karaktererne er: Kasseret, antaget, antaget med Ros, Broncemedalje eller Sølvmedalje. — Hvorledes er derefter Chancerne?

De første unge Svendeaar vil for Tiden ofte blive vanskelige. Indtil Verdenskrigen rejste den unge Svend som oftest til Udlandet i nogle Aar, og dette var en Form for videre Uddannelse af meget stor Betydning. Det samme lader sig vanskeligt gøre nu, undtagen hvis man har Midler til en direkte Fagskoleuddannelse. I saa Fald kan der i Udlandet faas Opholdstilladelse,

men ikke Arbejdstilladelse.

Alligevel siger jeg: Rejs, om ikke andre Steder hen saa til en anden By herhjemme, eventuelt til Sverige. Undertiden kan der ogsaa endnu for kortere Perioder opnaas Arbejdstilladelse i Schweiz. Spørg i hvert Fald for at komme under andre Forhold og paa andre Værksteder, hvor der kan ses noget nyt.

Brug ogsaa en Del af Fritiden og eventuelle Arbejdsledighedsperioder til videre Uddannelse, ikke alene i faglig, videregaende Retning eller paa faglige Specialomraader, men ogsaa i mere almen eller handelsmæssig Retning.

For den selvstændige Snedker er Fag som f. Eks. Bogholderi og Kalkulation nu aldeles nødvendige. Det er for ham ikke nok at kunne udføre et godt Arbejde, han maa ogsaa kunne beregne Prisen paa det.

Baade for Mester og Svend gælder det, at selv om Forholdene er saaledes, at langtfra alle kan finde tilstrækkelig Beskæftigelse, saa vil der for de dygtige Kræfter altid være en Plads — ogsaa i Snedkerfaget.

Th. Christiansen,
Snedkermester.

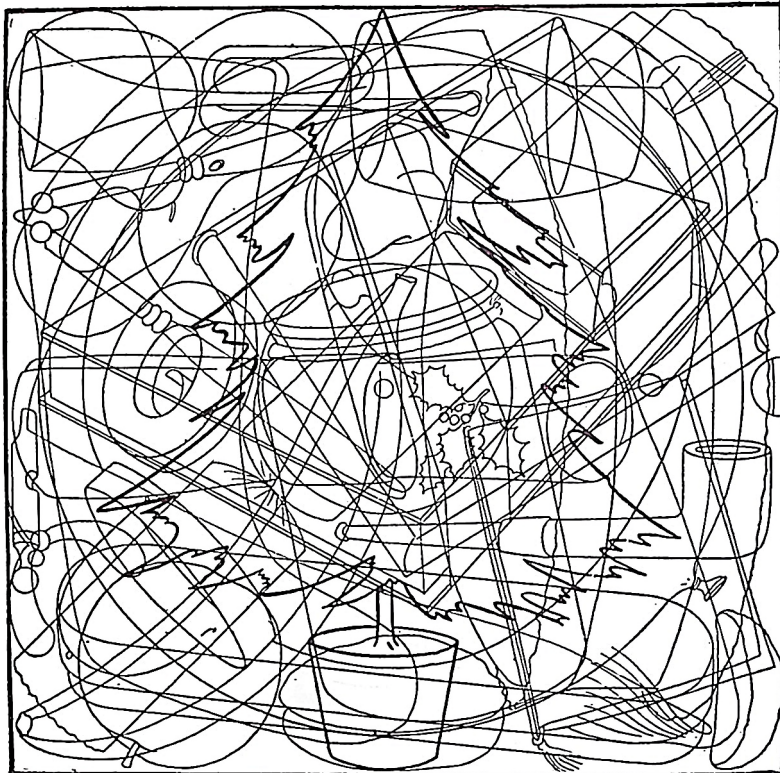
EN INDVIKLET JULEOPGAVE

25 Præmier.

Nedenfor vil man se et Billede, som tilsyneladende er et Virvar af Streger med et Juletræ i Midten.

Undersøger man det nærmere, opdager man dog, at Stregerne danner mange Figurer. Men hvor mange?

Det gælder om at finde ud af saa mange Figurer som muligt og give en Beskrivelse af dem. Til Oplysning kan nævnes, at alle Tingene hører til dem, man anskaffer, naar man vil lave en rigtig Jul. Og der er mange — i alt Fald over 20. Hvis du kan finde 20 eller flere Ting, bør du sende din Liste ind til Redaktionen. Du har da Mulighed for at vinde en af de mange Præmier. Hvis flere Spejdere har fundet lige mange Ting, trækkes der Lød imellem dem. Præmierne bestaar af Aarets bedste Drengbøger, Linolsnit-Værktøj, Films etc. Opgiv Navn, Trop,

Hvad er skjult i denne Forvirring? Find Tingene og vind en Præmie!

Alder og — hvis du er Amatørfotograf — Størrelsen af de Film, du bruger. Løsningerne skal indsendes til Redaktionen senest d. 18. Dec., saa at Vinderne kan faa deres Præmier inden Juleaften.

Skaale af Papir.

Materialet er ganske billigt; man køber en Pakke Serpentin, lidt Vandglas og lidt „Du Flex“. — I hver Pakke Serpentin findes tyve Ruller, fem Farver, fire Ruller af hver Farve.

Man tager en Rulle af en af Farverne, vikler lidt op og begynder derpaa at rulle dette helt fast sammen, saa der ikke er noget Hul i Midten. Denne Farve skal man ikke blive ved med, saa lille en Begyndelse som muligt. Dernæst tager man en anden og fortsætter saaledes, at den nye Begyndelse lægges indenfor den førstes Slutning.

Naar man synes, at den er stor nok, klistrer man Enden fast med Vandglas.

Saa kommer det sværeste, nemlig at forme

Skaalen. Det kan gøres paa to Maader; enten former man den over en Kop eller lign., hvad der er det letteste, eller med Hænderne alene.

Før at den kan holde Formen, pensler man den med Vandglas.

Naar den er tør, pensler man den igen, ialt en 5—6 Gange, til man synes, at den er haard nok. Derpaa lader man den staa en Dags Tid eller to og giver den saa en Gang „Du Flex“, ligeledes med en Pensel. Skal den være rigtig fin, kan man sætte en Fod paa, i Form af en mindre Skaal med Bunden i Vejret, som sættes fast med Vandglas.

NB! Vær forsigtig med Vandglas, det tager Polituren af Møblerne og Farven af Tøj.

Helge Andersen, G. Vbro. Trop.

Love for Haandbold i Sal og for udendørs Haandbold paa lille (30 × 45) Bane.

Antaget af Dansk Gymnastikforbunds Skoleudvalg.

§ 1. Spillepladsen.

I almindelige Gymnastiksale anvendes hele Salen. I større Sale trækkes Maallinier (med største Afstand 30 m) og Sidelinier (med største Afstand 20 m).

En Midterlinie fra Langvæg (resp. Sidelinie) til Langvæg (resp. Sidelinie) deler Spillepladsen i 2 lige store Dele. Paa hver Side af Midterlinien, parallelt med den og i en Afstand af 2 m fra den, drages nye Linier, Opgiverlinierne.

Paa Midten af hver Maallinie rejses et Maal, hvis Højde er 2 m og hvis Bredde er 1,7 m (indv. Maal). Maalstolper og Overligger 6 cm brede.

Omkring Maalet, med Maalliniens Midte som Centrum og med en Radius af 2 m, drages en Halvcirkel, Maalcirklen.

6 m ud fra Midten af hvert Maal afsættes et Mærke, Straffekastmærket.

§ 2. Bolden.

Til Spillet anvendes en ikke for hårdt pumpet Læderbold (Oksehud med den lodne Side udad), 60 cm i Omkreds og med en Vægt paa 250—300 Gram.¹⁾

§ 3. Spillerne.

Spillet spilles af 7 Deltagere paa hver Side, hvoraf den ene er Maalmand.

Spillerne skal være ensartet paaklædt, dog skal Maalmandens Paaklædning adskille sig fra de øvrige. Der maa kun spilles i Fodtøj uden Hæle og uden Knopper.

Armbaand, Armbaandsure, Ringe med Sten el. lign. maa ikke bæres under Spillet.

Hvis en Spiller i første Halvleg bliver ukampdygtig, kan en Reserve indtræde. I anden Halvleg maa Reserver ikke indsættes. For udviste Spillere kan ingen Reserve indsættes.

Enhver under Spillet ind- eller udtrædende Spiller skal melde sig til Dommeren.

§ 4. Spillet Varighed.

Spilletiden deles i 2 Halvlege, hver paa 7 Min. med 1 Min.s Ophold mellem Halvegene. Efter første Halvleg byttes der Maal.

Anm.: Afbrydes Spillet midlertidigt af en eller anden i Lovene ikke nævnt Grund, skal Dommeren give Bolden op som nævnt i § 5. Spilletiden skal da forlænges med den tabte Tid.

§ 5. Spillet Begyndelse og Genoptagelse.

Det Parti, der vinder Lodtrækningen, har Lov til at vælge Maal eller til at give Bolden op.

Opgivningen foretages af en Spiller fra Midten

af Opgiverlinien umiddelbart efter Signal (Fløjt) fra Dommeren. Ved Opgivningen skal alle Spillere staa paa egen Banehalvdel bag Opgiverlinien, og denne maa ikke overskrides, før Bolden er kastet.²⁾ Forseelser mod Reglerne for Spillet Begyndelse straffes ikke, men Kastet skal gøres om. Efter Maalskiftet skal Bolden bringes i Spil af det Parti, som ikke gav op i første Halvleg.

Efter at Maal er gjort, skal det Parti, hos hvem Maalet er gjort, begynde Spillet paany.

Anm.: Bolden vedbliver at være i Spil, naar den springer tilbage fra Sidevæggene (naar disse benyttes som Sidegrænse), Maalstænger eller Tværstang og selv om den rører Dommeren. Og den er ude af Spil, naar den har passeret Sidelinien eller Maallinien, eventuelt rørt Endevæggen, hvis Maalet staar tæt op ad denne.

§ 6. Hvorledes Bolden maa spilles og stoppes.

Bolden maa med Hænder eller Arme kastes, stødes eller slaas for at bringes gennem Modstandernes Maal. Bolden skal afleveres hurtigst muligt; een Finte er dog tilladt.

Det er forbudt:

a) at løbe med Bolden.

Anm.: Det regnes ikke for Fejl, om en Spiller, mens han holder paa Bolden, flytter den ene Fod, før han kaster; men Haanden maa have sluppet Bolden, før den anden Fod løftes fra Gulvet.

De Skridt, der er nødvendige for at standse, naar Bolden gribes under Løb, er tilladt; dog ikke over 3 Skridt.

b) at spille Bolden igen, før en anden Spiller har rørt den, saafremt det medfører Pladsændring.

Anm.: Det regnes ikke for Pladsændring at flytte den ene Fod eller at foretage Frontændring paa Stedet.

c) at sparke til Bolden.

Det er tilladt at stoppe Bolden med Legemet.

§ 7. Forhold til Modspiller.

Det er tilladt at stille sig i Vejen for en Modspiller og hindre hans Kast.

Det er forbudt:

a) at fravriste en Modspiller Bolden eller slaas den fra ham, naar han holder paa den med begge Hænder.

b) at omklamre, fastholde eller gribe fat i en Modspiller.

c) at slaas til, skubbe til eller springe paa en Modspiller.

d) med Vilje at kaste Bolden paa en Modspiller.

Anm.: Ethvert Spil, der direkte eller indirekte

¹⁾ Det Uldrands Begyndere at anvende en blodere Bold, f. Eks. en Thygesen-Bold med Sejldugsovertræk med alm. eller ekstra svær Blære, men samme Størrelse som angivet i § 2.

²⁾ Ved Opgivningen maa Bolden kastes i alle Retninger.

er farligt for Modspillerne, er forbudt. Det er saaledes forbudt at sætte en Fod frem for at standse Bolden, naar Modspillerne derved risikerer at falde over ens Fod. Ligeledes er det forbudt at bruge Albuerne, hvis dette medfører Fare for Modspillerne.

§ 8. Hvornaar der er Maal.

Et Maal er gjort, naar Bolden, efter at være blevet spillet paa lovlige Maade, helt har passeret Maallinien mellem Maaltængerne og under Tværstangen.

§ 9. Maalmanden.

Indenfor Maalcirklen maa kun Maalmanden færdes. Cirklen regnes for overtraadt, naar en Spiller med nogen Del af Krop eller Lemmer berører Maalfeltet indenfor Maalcirklen.

Indenfor sin egen Maalcirkel maa Maalmanden frit bevæge sig med Bolden. Han skal ikke straffes, hvis Bolden springer tilbage fra hans Legeme, men Spark er forbudt.

Maalmanden maa ikke træde udenfor sin Maalcirkel for at hente Bolden inden for denne.

Er Maalmanden udenfor sin Maalcirkel, har han ingen Særrettigheder.

Maalmanden maa skiftes under Spillet, men det skal først meddeles Dommeren.

§ 10. Indkast.

Naar en Spiller har spillet Bolden ud over Sidelinien, skal en Spiller af Modpartiet kaste ind fra det Sted paa Sidelinien, hvor den gik ud. Kasteren skal staa med begge Fødder udenfor Sidelinien og med begge Hænder kaste Bolden ind over Hovedet.

§ 11. Maalkastet.

Maalkast foretages af Maalmanden fra et vilkaarligt Sted indenfor hans egen Maalcirkel. Der kan ikke gøres Maal paa Maalkast.

Ved Maalkast skal Modspillerne staa udenfor en Linie vinkelret paa Sidelinien gennem Straffekastmærket, og Modspillerne skal staa mellem eget Maal og Modstandernes Opgiverlinie.

Maalkast gives:

a) naar Bolden gaar over Maallinien (evt. rører Endevæg), sidst berørt af en Angriber.

b) naar en Angriber træder ind i Maalcirklen.¹⁾

§ 12. Hjørnekastet.

Hjørnekast foretages af en Angriber fra et Sted paa Maallinien, højst 1 m fra Sidelinien. Der kan gøres Maal paa Hjørnekast.

Hjørnekast gives, naar Bolden gaar over Maallinien (evt. rører Endevæg), sidst berørt af en Forsvarer.

§ 13. Frikastet.

Frikast foretages af en af Partiets Spillere fra det Sted, hvor Forseelsen er begaaet. Der kan gøres Maal paa Frikast.

Frikast gives til Modpartiet:

a) hvis Bolden bringes i Bevægelse med andet end Haand eller Arm (§ 6).

b) hvis Bolden stoppes uraglementeret (§ 6).

c) hvis Bolden sparkes, Undtagelse se § 14.

d) hvis Bolden ikke afleveres med det samme.

e) hvis en Spiller løber med Bolden (§ 6).

f) hvis en Spiller rører Bolden igen med Hænderne, før en anden Spiller har rørt den (§ 6).

g) hvis Bolden slaas fra en Modspiller, der holder med begge Hænder (§ 7).

h) hvis der ureglementeret lægges en Modspiller Hindringer i Vejen (§ 7).

i) hvis Bolden med Vilje kastes paa en Modspiller (§ 7).

k) hvis en Spiller træder ind over egen Maalcirkel (§ 9). I dette Tilfælde tages Frikastet fra Straffekastmærket.

§ 14. Straffekastet.

Straffekast foretages fra Straffekastmærket af en af Partiets Spillere. Kun Maalmanden maa forsvare Maalet, og de øvrige Spillere skal tage Opstilling bag Kasteren, mindst 3 m fra denne. Der kan gøres Maal paa Straffekast.

Straffekast gives til Modpartiet:

a) for grove Overtrædelser af § 7: Angreb paa Modspiller.

b) for forsætligt Spark til Bolden bag egen Opgiverlinie.

§ 15. Kastemaaden.

Ved alle de i §§ 11—14 nævnte Kast er Kastemaaden fri. Der kastes umiddelbart efter Dommerens Signal, men først naar Bolden er kastet, regnes Spillet for begyndt.

Ingen Spiller maa være Kasteren nærmere end 3 m. — Den, der udfører Kastet, maa ikke spille Bolden igen, før den har været spillet af en anden Spiller.

§ 16. Dommeren.

Spillet ledes af en Dommer, hvis Pligt det er at haandhæve Lovene og afgøre alle Tvilsspørgsmaal. Hans Kendelser angaaende ethvert Spørgsmaal vedrørende Spillet er afgørende.

Forekommer en Spillers Adfærd Dommeren bevidst farlig eller ubehersket, har Dommeren Ret til at advare, eventuelt udvise vedkommende.

Hvis et Frikast eller Straffekast vil skade det Hold, som Forseelsen er begaaet imod, skal Dommeren undlade at dømme det.

Til Hjælp kan han have en Tidtager samt 2 Maaldommere og, hvor der er Sidelinier, 2 Linievogtere. Disse skal bistaa Dommeren med at afgøre, om Bolden er gaaet over Linien — ved Maallinien tillige om den sidst har berørt en Angriber eller en Forsvarer, og om Maalcirklen er overtraadt. Dog er Dommerens Kendelse den afgørende. Maaldommerne skal desuden holde Regnskab med Maalene.

§ 17.

Det Parti, der faar flest Maal, har vundet Spillet

¹⁾ Hvis en Spiller — ved Skud paa Maal — efter at Bolden er gaaet i Maal, træder indenfor Maalcirklen, skal dette ikke regnes for Fejl.

SNAP-SHOTS

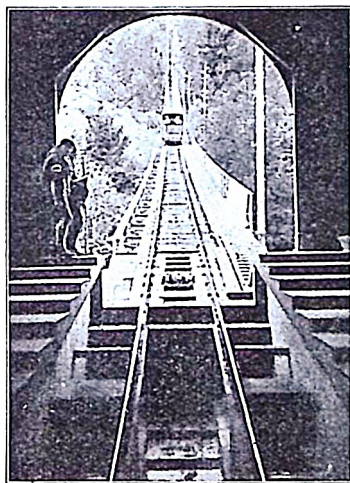
Pandekager. (Fr. Lerche fot.)

Oscar Bruhn, Joh. Jessen og Vagn Christensen, som i Sommer repræsenterede Korpsen i England, hvor de var Gæster hos 38. Birmingham Trop. De tilbragte 14 herlige Dage i Lejr og stiftede mange Venskaber med de engelske Kammerater, men de gjorde den Erfaring, at der er stor Forskel paa engelsk og dansk Lejrport. Englænderne bestiller ikke meget andet i deres Lejre end at spille Cricket.

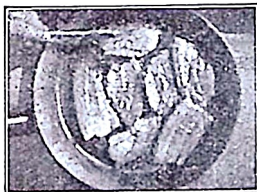
Solskin.
(Boye Nørregaard fot.)

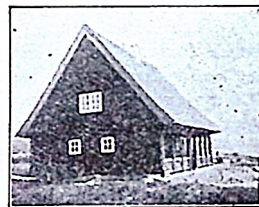
Fra Roverslævnet i Kundersteg. To danske Rovere venter paa Bjergbanen til Niesen.

Idyl.
(Boye Nørregaard fot.)

Flæsk
(Boye Nørregaard fot.)

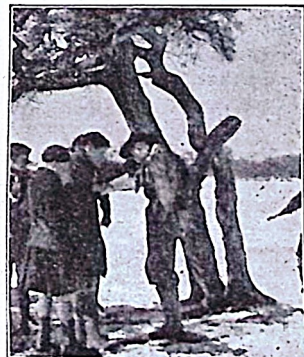
Viborg-Spejdernes Blokhus.
(Boye Nørregaard fot.)

Paa Sommerur. 1. Saxo Trop.
(Herling fot.)

Der skrælles Kartofler. 1. Saxo Trop
(Herling fot.)

Paa Vinterur. Hans Tausens Trop.
(Lerche fot.)

Paa Udkig i Naturen

Til Troppens eller Patruljens Wood-craft-Samling hører eller burde der høre nogle Kranier. Vel er Skoven ikke brølagt med Dyrekranier, men bruger man sine Øjne og særlig snuser lidt rundt i Nærheden af Ræve- eller Grævlingegrave, saa er det ikke saa sjældent, at man støder paa nogle snehvide Knogler. Saa gælder det om at sparke lidt rundt i Løvet i Nærheden, og er man heldig, finder man gerne det tilhørende Kranium. — For at skaffe jer en let Maade til at bestemme de mest almindeligt forekommende Dyrekranier, skal jeg nedenfor i en Kranienegle anføre nogle typiske, iøjnefaldende Kendetegn.

Kranienegle.

Hjortevildt
(hvortil hører Kron-, Daa- og Raavildt).
Som hos alle Drøvtyggere mangler Fortænderne i Overmunden. Paa Handyrets (Buk eller Hjør) Pande findes enten to Forhøjninger („Rosenstokke“) eller desuden to større eller mindre Takker.

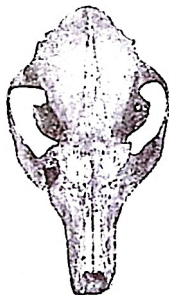
Ræven, hvis Kranie minder meget om Hundens, er elegant langagtig med lange, spidse Hjørnetænder i Overmunden og med den fjerde Kindtand i Overmunden særlig stærkt udviklet (den saakaldte Rovtand).

Grævlingens Kranie findes altid, naar det ikke har lidt Overlast, med Underkæben i Forbindelse med Overkæben. Den øverste Del af Kraniet, der dannes af Panden og Issen (Overkæbben, Næseben, Pandeben og Isseben), er helt smeltet sammen, og bag til, paa Issebenet, er der en udpræget Kam.

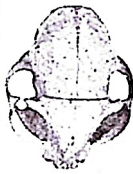
Katten, som man ofte finder i Skoven, har et udpræget rundt Kranie med to store, cirkelrunde Benbuer, der danner Øjenhulen.

Harens Næseben sidder meget løst, og man finder derfor i Reglen Harekranier uden Næseben. Haren har Gnavertænder og kun 2 Fortænder i Underkæben, og disse sidder langt fra de øvrige Tænder.

Dette er de Kranier, man oftest finder i Skoven, og jeg haaber, at denne lille, nemme Nøgle skal kunne være jer til nogen Gavn paa Woodcraft-Turene. Brug nu Øjnene, saa vil det sikkert lykkes jer at finde Kranier.

Ræv

Kat

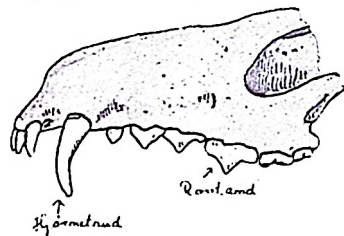
Grævling

Opgaven fra Oktobernumret.

Der er gjort et stort og smukt Stykke Arbejde fra de Frederiksværk Spejdere og Ulves Side for at fremskaffe gode Løsninger paa de stillede Spørgsmaal. Dette gælder navnlig Ulvepatruljen, hvis 8 Medlemmer alle har sendt Raavildtbønner ind i ensartede, fintudstyrede Æsker, mærkede med Patruljens Dyr og paa Tegnepapir lavet Skitser af Rødgran og Ædelgran-

grene og paa samme med stor Omhu opkøbet Anemonestænger. Men ogsaa de Ordrup Ulveunger har været paa Jagten, og navnlig den 11-aarige Jaguar er kommet helt flot fra sine Skitser. — Frederiksværk Ulvepatrulje vil faa tilsendt en Kelleyøkse og Jaguaren faar en Lommelygte!

Opgaverne var rigtigt løst af: August Petersen, Svend Ramling, Helge Larsen, Knud Olesen, Mogens Tvermose, Fin Olesen, Poul Sylvest, Vilh. Schmidt, Knud Sylvest og Jacob Schmidt, alle fra Frederiksværk Trop (de sidste 8 fra Ulvepatruljen), endvidere af Frode Jensen, Ro-

bert Jensen og Tage Larsen af Frederiksværk Ulveunger og endelig af „Hjør“, „Rama“, „Kim“ og „Jaguar“, alle af Ordrup Flok.

Ny Opgave.

Indsend inden den 10. Januar:

Kvist af en Røn.

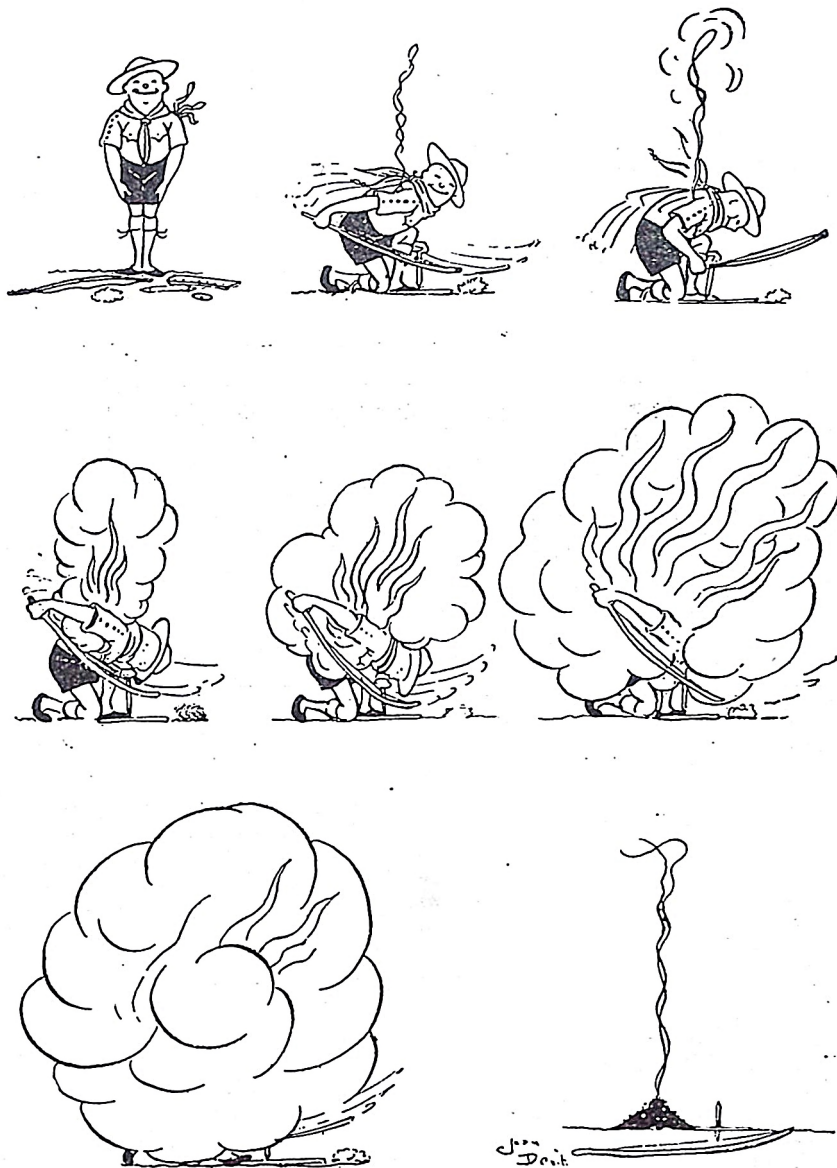
3 Stk. Bog.

Et Stykke af en Fyrsvamp.

Jeg udsætter en god Dregebog i Præmie, og maaske en Ekstragevinst! Men husk nu Opgaven fra Novembernummeret!

Jens Hvass.

Hvordan det kan gaa —

naar man er meget dygtig til at tænde ild paa Indianervis.

Aarhus-Kolonnens store Udstilling.

Spejdere, der følger med i deres Blad, vil for et Par Maaneder siden have fundet en lille Notits, der fortalte, at Aarhus Kolonnen agtede at arrangere en Udstilling.

Denne Udstilling blev afholdt i Dagene 23.—25. Oktober, og den blev en ubetinget Sukces. Der var 6000 Besøgende og et Overskud paa 3000 Kr.

Udstillingen planlagdes paa et Kolonneførermøde i Foraaret, og der blev straks sat Folk paa Spor efter et til Udstillingen egnet Lokale. Dette

viste sig at være ret vanskeligt, da Aarhus paa dette Punkt er noget tilbage. Valget faldt paa Kunstbygningen som det eneste mulige. Det er en smuk Bygning, men lovlig lille til en Spejderudstilling. Altsaa maatte der gøres noget. — Foreløbig indbød man

Kolonnens Forældre til et Møde, og paa dette nedsattes 18 Udvalg paa ialt 65 Medlemmer, og omkring 1. Juli begyndte Udvalgene et energisk Forarbejde. Troppene benyttede Sommerlejrene til at komplettere deres Wood-craft-Samlinger og fortsatte i August Maaned med Husflidsarbejder o. s. v. Spejdere, der korresponderede med Kammerater i andre Lande, laante hos disse Samlinger af Emblemer, Duelighedstegn o. s. v.; en Spejder var i England for dér at finde Udstillingsmateriale, og et Par Førere aflagde Besøg i København, hvor de hos Korpset og forskellige Troppes fik Løfte om en Mængde værdifuldt Udstillingsmateriale.

Under hele dette Forarbejde bearbejdede Presseudvalget Bladene med Stof om Udstillingen og fik efterhaanden samtlige Aarhusblade interesseret i Foretagendet. Praktisk talt alle Nyheder om Udstillingen tog Bladene, og dette har sikkert i høj Grad været medvirkende til Udstillingens Sukces.

Efterhaanden som man nærmede sig Udstillingen, blev Kolonnens Spejdere grebet af Udstil-

lingsfeber, der ikke blev mindre, da de først kunde begynde Arbejdet i Kunstbygningen 4 Dage før Udstillingen. Men det skulde naaes, de vilde lave en Udstilling, som hele Aarhus talte om. Og det gik.

Da Udstillingens Aabningsdag oprandt, ja endda hele 4 Timer før den højtidelige Aabning skulde finde Sted, var alt paa Plads, parat til at modtage Udstillingens Protektor, Prins Knud, og de øvrige fornemme Gæster, hvoriblandt var 10

af Byens kendte Mænd, der var indtraadt i Udstillingens Præsidium, og fire Medlemmer af Korpsets Forretningsudvalg, Ove Holm, Tage Carstensen, Fritz Lerche og Jens Hvass. Disse fire havde Kolonnen modtaget ved Københavnerdamperen om

Et Hjørne af den ene Sal.

Morgen. — Kl 10 afmarcherede Kolonnen med Orkester, Fane og Standere for at agitere for Udstillingens Aabning, og Kl. 11 stod den igen opmarcheret foran Udstillingsbygningen for at modtage Prins Knud. Selve Aabningen overværedes af ca. 150 Indbudte og formede sig meget højtideligt med en Kantate, Tale af Kolonneraadets Formand, Adjunkt J. Alstrup, og Aabningstale af Prins Knud. Derefter besaas Udstillingen.

Foran Bygningen havde Spejderne rejst en pæn Teltlejr, og bag Bygningen var der rejst et 21 m langt Telt, hvori fandtes hele Wood-craft-Samlingen, som var aldeles fortræffelig, og et meget realistisk Skovpanorama med en hel Del udstopede Dyr og Fugle. Ud til Gaden var „Danmarksporten“ rejst foran en Spejderbro, — som ikke var altfor god.

Selve Udstillingsbygningen er delt i tre Sale, hvor der fandtes Stands, som illustrerede Baden-Powell, Sct. Georg og Dragen, Gilwell-Træningen, Korpsets Statistik, Søspejdernes Udstilling (udmærket), et Museum, „hvad vi spiser i en Lejr“, en smuk Udstilling med Billeder fra Danmarks

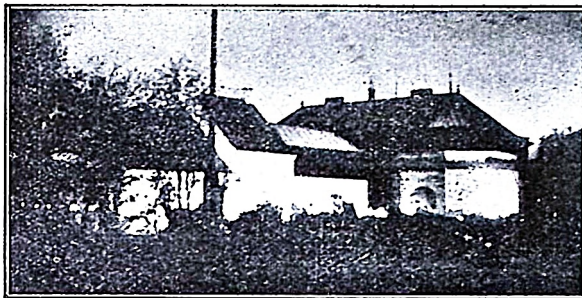
skønneste Egne og Kort fra Geodætisk Institut samt alle Spejdernes Modeller.

En Maaned før Udstillingen var der startet en Konkurrence mellem Kolonnens Troppes; den gik ud paa, at hver Trop paa en Grundflade paa 75×75 cm skulde bygge en Model. Troppene var frit stillede i Valg af Motiv. 1. Aarhus Trop sejrede; de havde bygget en usædvanlig smuk Miniaturelejr.

I Sal Nr. 2 var der arrangeret en Kajakudstilling. (Mange af Kolonnens Spejdere er ivrige Kajaksportsmænd). Der fandtes foruden en stor Restauration og en Tombola. — I Sal Nr. 3 havde Spejder-Biblioteket sin Plads, og desuden fandtes her en smuk, symbolsk Stand (Spejderne og Verdensfreden), en Sanitetsudstilling, en Bod med Souvenirs og et Skind, hvorpaa prominente Besøgende skulde skrive deres Navne. Foruden alt dette indeholdt Udstillingen en Række arbejdende Husflidsværksteder.

Paa Udstillingens sidste Dag havde Kolonnen indbudt Spejdere fra hele Midtjylland til at se, hvad Aarhus-spejderne kunde præstere. Indbydelsen var efterkommet af ca. 150 Spejdere, hvoriblandt to Spejdere, der var rejst helt fra Aabenraa for at se Udstillingen.

Om Formiddagen afholdtes en stor Øvelse i

Udstillingsbygningen var om Aftenen belyst af Projektører.

Marselisborg Skove, efterfulgt af en March gennem Byen. Middagen indtoges hos Kolonnens Spejdere, der næsten alle havde faaet Gæster den Dag, og om Eftermiddagen blev Udstillingen kritisk gennemgaaet.

Udstillingen har været en udmærket Agitation for Aarhus-Spejderne. Som et synligt Bevis herpaa tjener, at de siden Udstillingen har startet 2 nye Troppes og en Kolonneulevflok.

Kolonnechefen, Harald Borges Andersen, som har været Sjælen i det store og dygtige Forarbejde, fortjener den Succes, han har faaet. Det er kun rimeligt, at han fra Korpsen har modtaget Fortjenstmedaljen som en synlig Paaskønnelse af sin Indsats for Bevægelsen.

H.

Et Par gode Tricks, der vil mere Julegæsterne.

Den vidunderlige Hat.

Læg tre Stykker Brød, Sukker eller noget andet spiseligt paa et Bord. Anbring en Hat over hvert af de omtalte Stykker. Løft den første Hat og tag Stykket, put det i Munden og lad Tilskuerne se, at du spiser det. Læg Hatten omhyggeligt paa Plads igen. Gør ligesaa med den anden og tredje Hat. Naar du har spist alle tre Stykker, beder du Tilskuerne bestemme, hvilken Hat, de ønsker, Brødet (Sukker el. lign.) skal ligge under.

Tilskuerne vil være ganske forbløffede, men en af dem vil nok pege paa en af Hattene. Denne sætter du da paa Hovedet og spørger, om der er nogle af de tilstedeværende, der tvivler om, at de tre Stykker befinder sig under Hatten.

Glasset.

Du tilbyder at vædde 10 Kr. med enhver af

Tilskuerne om, at han ikke kan løfte og drikke et Glas Vand, som du skænker op til ham — uden at spilde hele Indholdet.

Det vil ikke være svært at faa en eller anden til at vædde (selvom det ikke gælder 10 Kr.). Fyld et almindeligt Vandglas, læg et tyndt Kort over Glasset, vend det om og stil det med Bunden i Vejret paa Bordet. Træk Kortet forsigtigt ud og bed ham løfte Glasset og drikke Indholdet! Det er umuligt.

At sige det Tal, en anden tænker paa.

Bed den, der tænker paa et Tal, om at lægge lige saa meget til og multiplicere det udkomne med 5. Spørg ham, hvad han saa faar, — det vil han uden Tvivl gerne svare paa, fordi det er meget langt fra det Tal, han tænkte paa. Skær blot det sidste Tal bort, saa har du det, vedkommende tænkte paa.

F. Eks: Jeg tænker paa 15, lægger 15 til = 30, multiplicerer med 5 = 150, skærer sidste Tal (0) bort. Resultat: 15.

Fra Divisionerne

XVI. AARG.

DECEMBER

MCMXXXI

Spoleret Nattesøvn.

Solen er forlængst gaaet ned. Ved Lejrbaalet har Troppen rejst sig og sluttet af med en Fædrelandssang. Nu blaffer Ly-sene i Teltene; snart er Spej-derne kommet i Tapperne; over-
alt er der Ro. Kun ved Baalet lyder dæmpet Mumlén: Senior-
patruljen, der iøvrigt skal have Vagt i Nat, kan tillade sig en Stund endnu at nyde Stemnin-
gen ved Lejrbaalets ulmende Gløder. Tætte Skyer glider lang-
somt hen over Maanen, Blinkene fra fjerne Lyn varsler om kom-
mende Uvejr. Seniorerne rejser sig i Baalets svage Lyskreds, og deres Skikkelser glider bort i det tætte Mørke; kun den ensome Vagt sidder tilbage; han pir-
rer lidt op i Gløderne, saa Gni-
sterne danser op mod de tunge Skyer, der ligesom indhyller Lejren i knugende Stilhed.

Da rasler det nede ved Mosen, hvor Cyklerne staar; Vagten lyt-
ter anspændt — pludselig bliver Mørket flænget af tre skarpe Blink, og tre drønende Skud faar Teltene til at ryste. Vagten farer op og allarmrer Tropsfø-
reren og Seniorerne, der forbav-
sede hurtigt er paa Benene; en kort Ordre om at vække hele Troppen udføres lynsnart, og da Spejderne stikker Hovederne ud af Teltene, hører de flere Skud, først ude fra Marken, faa Sekunder efter ovre fra Skovkan-
ten, Blinkene viser tydeligt, hvor der skydes. En Eftertælling vi-
ser, at der mangler to Cykler. Et Fløjtesignal: „Patruljerne klar til hurtig Udrykning“. Ty-
vene maa forfølges. Stor For-
virring! Knud stiller med Arnes venstre Sko og Eigils højre Sko; Erik har Gymnastiksko paa det ene og Støvle paa det andet Ben, — og saa er der selvfølgelig en Masse Knuder paa Snøbeaande-
ne netop nu, naar man har saa travlt! Ragnar, som i søvnlig Til-
stand maa trækkes ud af Sove-
posen, faar Bukserne forkert paa og maa knappe dem i Ryg-
gen, — der er ikke Tid til at

rette Fejlen; Henning kommer farende i Pyjamas og Regnfrak-
ke. Og saa af Sted patruljevis efter Misdæderne; et Par Seni-
orer følger med hver Patrulje. Paa den snævre Sti op i Skoven snubler man over en Cykle; den genkendes — det er jo Svend Aages! Videre med fornyet Hast ad Sønderskovs snørk-
lede Stier. Lygteskær mellem Stammerne langt borte viser, hvor de forfulgte er. De maa omringes, inden de naa Skovens Udkant! Hurtigt af Sted; alle kan følge med; ingen bryder sig om at sakke agterud og lades alene tilbage i dette Mørke. — Huh! — hvad er det der henne? — Aah, kun en Træstub! Men hvad er saa det der? — Det lø-
ber koldt ned ad Ryggen paa mange. Uvejret nærmer sig; flere og flere Lyn oplyser Sko-
ven i korte Øjeblikke; de smaa ser Spøgelse alle Vegne. Ud-
sendte Forposter — modige Folk, der tør snige sig frem i Mørket alene — kommer tilbage og melder, at Flygtningene er standsede ved Broen over den dybe Grøft. Nu forsigtigt frem. Sluk Lygten der, En Gren kna-

ger — en Ugle tuder; Tordenens Bulder kommer nærmere og næ-
rmere — det er svært uhyggeligt dette her! Hjertet banker og prøver paa at hoppe op i Hal-
sen; det maa kunne høres langt væk. Vi er nu nær ved Broen; svage, hviskende Stemmer lyder derfra; vi venter kun paa Sig-
nalet til Angreb. Saa lyder Fløjten! Ti Lyskegler afslører tre Skikkelser; nogle stormer modigt frem — de mindste kry-
ber om bag de nærmeste Træer. Fjenden bliver roligt staaende; de fremstormende standser brat — de Tyveknægte kender vi jo godt; det er tre af Seniorerne, der har spillet os dette natlige Puds. Den voldsomme Spænding udløses i befriende Latter. Men hvor uforskammet at spolere vor Nattesøvn; og hvor var det hele uhyggeligt. Der er dog ikke Tid til at skælde Seniorerne ud — de har alle været med i Sammen-
sværgelsen og spillet deres Rol-
ler saa godt, at ingen anede, det var Spøg, før Afsprøngen fore-
laa, — tunge Regndraaber tvin-
ger os til hastigt Tilbagetog, og paa Vejen til Lejren drøfter vi højlydt de Helttegninger, vi vilde have udført, hvis det havde været Alvor.

P. W.

Nyt fra Heimdalkolonnen.

Sommerlejrens glade Dage er forlængst blevet Minder. Pioneer-
troppen havde en vellykket Lejr i Silkeborgegnén, og St. Jakob var dels paa Tur i Sydsjælland og dels i Lejr paa „Grunden“ ved Hundie. Spørg tog med Damper til Oslo og cyklede hjem gennem Sverige. Fuglebakken var paa Cykletur op gennem Småland til Jönköping og hjem over Trollhättan—Göteborg.

Søndag d. 23. August indlede-
des Efteraarssæsonen med en Kolonne-
tur til Roskilde; og saa er vi igen i Gang med det dag-
lige Arbejde. Den traditionelle Patruljeturning afholdtes d. 19.—20. September ved Bregne-

rød og vandtes af St. Jakobs 3. Patrulje. Af mere bemærkelses-
værdige Begivenheder i de en-
kelte Troppes kan nævnes et For-
ældremøde i Spørg, der var be-
søgt af ikke mindre end 55 For-
ældre.

En Genvisit hos Hålsingborg-
spejderne, som besøgte Kolonnen i Fjor, havde længe staaet paa Tapetet og løb nu af Stabelen d. 17.—18. Oktober. Der deltog ca. 110 Mand. Efter en livlig Op-
rejse modtoges vi ved Færøgen af hele Hålsingborg Scoutkrets. Fra Kåjen marcheredes gennem Byen til Latinskolens Gymna-
stiksal, hvor der, efter at Ind-
kvarteringen var ordnet og en

1. Københavns Divisions Natterænløb.

Lørdag den 7. November afholdt 1. Københavns Division, under Ledelse af Divisionschef, Ingeniør Knud Jensen, sit årligt tilbagevendende Natterænløb i Skovene ved Ravnsholt.

Løbet var i Aar blevet udvidet til, foruden at omfatte Hold indenfor 1. Københavns Division, ogsaa at være repræsenteret ved Hold fra de fleste sjællandske Divisioner, nemlig Københavns Divisionen ved 2. Vesterbro, Frederiksberg Divisionen ved 2. Frederiksberg, Absalon Divisionen ved 4. Hellerup, Sydsjællands Division ved 1. Taastrup, Frederiksborg Divisionen ved Chr. IV Trop og fra 1. Københavns Division deltog 5. Bytrop, 1. og 2. Nyboder, 1. Sønderbro, Vedels Egne, 1. Sundby, 1. Taarnby, 1. Kastrup, 5. Sundby, 6. Nørrebro.

I Løbet, der oprindeligt kun gjaldt 1. Københavns Division, udsattes der 2 Standerplader, een for Nummer 1 af samtlige deltagende Hold og een for det bedste Hold indenfor 1. Københavns Division.

Kl. 21,05 afmarcherede alle Holdene fra Farum Station til Bregnerød, hvor Start og Opløb fandt Sted; hvert Hold bestod af 5 Mand, der tilsammen ikke maatte være over 75 Aar.

Foruden de allerede nævnte Deltagere var 9 Førere fra Malmø Scoutkår under Ledelse af Vicekårschef Skerfving, Divisionens Gæster, for at overvære det

dampende Kop „Chokolad“ sat til Livs, var en fornøjelig „lekafon“ sammen med Byens „flickscouter“. Søndag Formiddag en spændende Terrænleg i Egnen Nord for Byen, ikke Svenske mod Danske, men begge Partier blandede. Om Eftermiddagen var der saa nogle Timer til at se Byen sammen med Kvarterværterne, mens Kolonnens Orkester musicerede fra Raadhustrappen for flere Tusinde Mennesker. Dagen sluttede med fælles Kaffeord, inden vi med Musikken i Spidsen begav os til Færøen. Trætte, men en Oplevelse rigere, naaede vi sent om Aftenen tilbage til København.

—r M—.

store Løb og evt. bringe Erfaringer med hjem til Skaane.

Hvert Hold fik udleveret et Generalstabskort, 1:20.000, med indtegnede 5 Kontrolpunkter, som skulde passeres; Lommelygter maatte ikke anvendes, kun Tændstikker, som til Gengæld blev benyttet i rigelig Mængde.

Alle Kontroller var placerede ved typiske Signaturpunkter saasom Grøfteskæringer, Diger o. l.; hele Løbet strakte sig over en Distance paa ca. 10 km, af hvilke de fleste gik gennem mørk Skov, og det var da heller ikke faa Hold, der havde Besvær med at finde alle Kontrolstederne.

Resultatet blev, at 4. Hellerup vandt Løbet og at Vedels Egne blev bedste Hold indenfor 1. Københavns Division.

Sundby Skole-Kolonne

har skiftet Chef, og i den Anledning afholdtes Parade Søndag d. 1. November i Taarnby Skole for den nye Kolonnechef, Tropsfører G. Thomassen. Kolonnen bestaar nu af 4 Troppe, der tæller 100 Ulve, Spejdere og Rovers. Kolonnens Troppe er: 2. Sundby (Kastrup), 3. Sundby (Taarnby) samt 4. og 5. Sundby, der begge er Københavnertruppe. —sen.

Københavns-Divisionen

afholdt d. 11. Oktober sin årlige Haandboldturnering i Idrætsparken. Der var anmeldt og deltog ialt 15 Hold, fordelt i to Aldersklasser, under 15 Aar og over 15 Aar. Efter en Række spændende Kampe vandt Vikingerne og 3. Vesterbro Trop i henholdsvis yngste og ældste Klasse.

Mandag d. 30. November afholder Divisionen en Patruljeføreraften med Foredrag om Ledelse af en Patrulje, praktisk Instruktions, Programmer for Patruljemøder og kammeratligt Samvær ved en Kop The. Lignende Møder afholdes hver Vinter og er som Regel besøgt af 40 à 50 Patruljeførere, der her faar Lejlighed til at lære hinanden lidt nærmere at kende og faar et Indblik i, hvordan Patruljerne arbejder i andre Troppe.

Københavns-Divisionens Nytaarsparade

afholdes som sædvanlig 1. Nytaarsdag Kl. 1 paa Rosenborg Eksercerplads. Det store københavnske Spejderorkester, der efterhaanden er vokset til 30 Mand, vil, saafremt det ikke bliver altfor haard Frost, ved den Lejlighed for første Gang præsentere sig for den københavnske Offentlighed.

Københavns Distrikt.

Alle de københavnske Divisioner er nu sluttet sammen i et Distrikt, der ledes af et Administrationsudvalg, bestaaende af Professor, Dr. phil. Knud Jessen, Ingeniør Knud Jensen og Fabrikant Erik Dahl med sidstnævnte som Formand. Distriktet paa-tænker i Foraaret at afholde et større Fællesforetagende for alle københavnske Spejdere. Det skal blive morsomt at se alle Spejdere i København samlede og faa Lejlighed til at vise Offentligheden, hvor mange vi i Virkeligheden er.

Bordtennis.

Der er sikkert mange Spejdere, der er ivrige Dyrkere af Bordtennis, og derfor afholder Københavns Divisionen hver Vinter en lille, rask Turnering mellem de Spejdere, der er interesserede heri. Turneringen afholdes i Februar Maaned, og der spilles i 3 Aldersgrupper: 1) Spejdere, der ikke er fyldt 15 Aar, 2) Spejdere, der er fyldt 15, men ikke 18 Aar og 3) Spejdere over 18 Aar.

Heimdal-Kolonnen

afholder for Tiden en Konkurrence mellem Troppene paa Grundlag af tagne Klasseprøver og Duellighedstegn samt Fremgang i Styrketal. Troppene faar Points efter følgende Skala: a) for hver tagen Klasseprøve i Troppen 5 Points, b) for hver ny Væbner 2 Points, d) for hver ny Ridder 5 Points, e) Duellighedstegn 2 Points, f) ny Spejder i Troppen 5 Points. Vinder er den Trop, der ved Konkurrencens Slutning har opnaaet det højeste Pointsantal pr. Spejder, regnet efter Styrketallet ved Periodens Begyndelse.

Den store, svenske Forretningsmand Otto Kahn fortæller imellem nogle gode Raad, han giver Ungdommen, følgende:

Stryg Ordet „værdiløst“ i dine Arbejdstimers Ordforraad. Hvert Arbejde er egentlig en Prøve. Hvor trivielt det end er, saa kommer din Maade at udføre det paa paa en eller anden Maade til at vidne for eller imod dig. Mit første Fremskridt indenfor Forretningslivet beroede netop paa, at jeg fulgte denne Regel. Jeg og to andre Lærlinge i det Firma, hvor

jeg begyndte, havde blandt andet den Bestilling at slikke Frimærkerne til hver Dags afgaaende Post. Ved bogstaveligt talt at spytte mig selv op lykkedes det mig at erhverve et sikkert Mesterskab i denne Bestilling, ja, jeg opnaaede i kort Tid Hastighedsrekord i Frimærkeslikning. To eller tre Gange saa jeg, at Chefen stillede sig hen i Nærheden af mig og saa til. — Nogen Tid efter blev jeg kaldt ind til ham. Han meddelte mig da, at han havde besluttet at give mig noget bedre Arbejde paa Kontoret paa Grund af den Energi og Ærgerrighed, jeg havde lagt for Dagen ved Frimærkeslikningen. Denne lille Hændelse blev mig en Lære for hele Livet.

Bakterier har der altid været, men den, der har Æren af at være den første, som har set en Bakterie, er en Laboratoriekarl ved Navn Leeuwenhoek, som for 250 Aar siden opdagede Bakterier igennem et Mikroskop. Den Gang vidste man imidlertid ikke, at Bakterier var Sygdomsspirer. Det blev man først klar over for smaa 100 Aar siden.

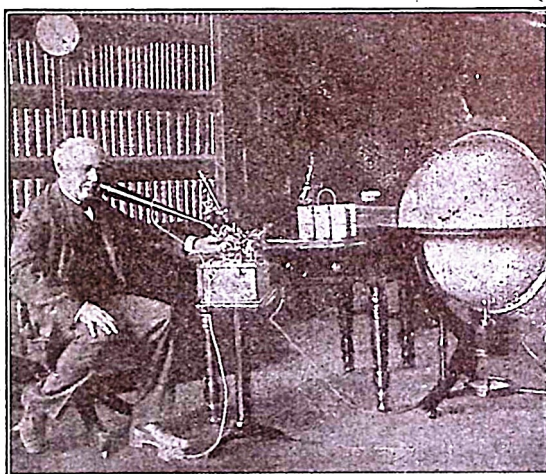
Verdensspejderchefen har modtaget følgende Brev fra Scotland Yard: „Jeg er af Politinspektøren for Metropolis anmodet om at meddele Dem, at Mr. George Edward Eales, Tropsfører for 25. St. Pancras Tropic, for nogen Tid siden saa en Mand forlade Kirken i Argyle Square med en Pakke under Armen. Da Manden mærkede, at han blev iagttaget, gik han henimod Mr. Eales med en aaben Barberkniv i

Haanden. Mr. Eales stillede sig i Vejen for ham og sendte en Spejder efter en Politibetjent. Da Fyren saa, at hans Trusel ikke virkede, stak han Haanden ned i sin højre Frakkelomme, idet han lod, som om han havde en Revolver dér, og sagde: „Gaa til Side, eller jeg skyder.“

Mr. Eales fulgte tæt efter ham, indtil de mødte Betjenten. — Pakken blev undersøgt og viste sig at indeholde Sølvstj, som var Kirkens Ejendom. Da Betjenten forsøgte at arre-

stere ham, fulgte der en vild Kamp, i hvilken Mr. Eales hjalp Betjenten, saaledes at det kun lykkedes Tyven at skære Betjenten i Tømmelfingeren, fjærend Barberkniven blev taget fra ham. I Politiretten blev Manden dømt til 6 Maaneders Fængsel for at have saaret Betjenten. Politinspektøren beundrer det Mod og den Beslutsomhed, Mr. Eales har udvist, og jeg skal bede Dem overbringe ham Inspektørens Tak.

Velgerninger ligner Roser med tornede Stilke, begge maa rækkes med Forsigtighed, ellers saarer de. — Det er svært at vise den, der krænker dig, Kærlighed. Men det er ogsaa det eneste Middel til at faa ham til at

Edison, Verdens største Opfinder, i sit Studereværelse.

Som bekendt døde den berømte Mand i Oktober i Aar. Foruden at være en genial Opfinder, var han til Trods for sin Alder en meget dygtig Lejrmand, hvad kun de færreste véd. Sine Ferier tilbragte han som oftest i Lejr sammen med et Par gode Venner, bl. a. Automobilkongen Henry Ford.

indse sin Uret og forbedre sig. — Dersom Bagtalesens Vare ikke fandt saa rivende Afsætning, vilde Forretningen snart høre op.

Finlands svenske Spejderkorps (der er tre Korps i Finland) har af Helsingfors By faaet overladt en 9 ha stor Odde med Skov, Klipper og Enge til Øvelsesplads.

Der er to engelske Spejdere, som hver for sig i usædvanlig Grad har vist, hvorledes Spejderloven kan praktiseres. De var begge Patienter paa et London-Hospital. — Den ene Spejder, der var oppe, blev afholdt paa hele Afdelingen for sine utallige good-turns og for sin Omsorg for de syge, der laa i Sengen.

Den anden kæmpede haardt mod en tiltagende Svaghed efter en farlig Operation, og da han blev mere og mere syg, fik hans Fader Tilladelse til at besøge ham paa et hvilket-somhelst Tidspunkt. Nogle faa Dage efter, da Sygdommen var blevet kritisk, gjorde han dog Forsøg paa at opmuntre Faderen: „Du skal ikke være ked af det, Fader. De tror allesammen, at jeg skal dø, men jeg vil ikke.“ — Den næste Dag, da Spejderen var synligt daarligere, sagde han: „Jeg skal nok komme over det.“ — Spejderens Fader blev siddende ved sin Dreng hele Natten, og lige efter, at han var gaaet, døde Spejderen.

Jamboreen i 1933 skal som bekendt afholdes i Ungarn ved Gödöllő, hvor Rigsforstanderen har stillet en stor Slotspark til Raadighed. Lejrchef bliver den tidligere ungarske Spejderchef, Grev Paul Teleki. Grev Teleki har været Ungarns Statsminister og er verdensberømt som Geograf; han er nu Professor ved Universitetet. — Tiden for Jamboreen bliver 1.—15. Au-

gust, og der vil antagelig blive Lejlighed for ca. 300 danske Spejdere til at deltage. Jamboreen bliver nemlig ikke af saa store Dimensioner som den sidste. Allerede nu er de ungarske Spejdere i fuld Gang med Forarbejderne, idet de har sat sig til Maal — saaledes siger de — at lave en endnu bedre Jamboree end den danske i 1924.

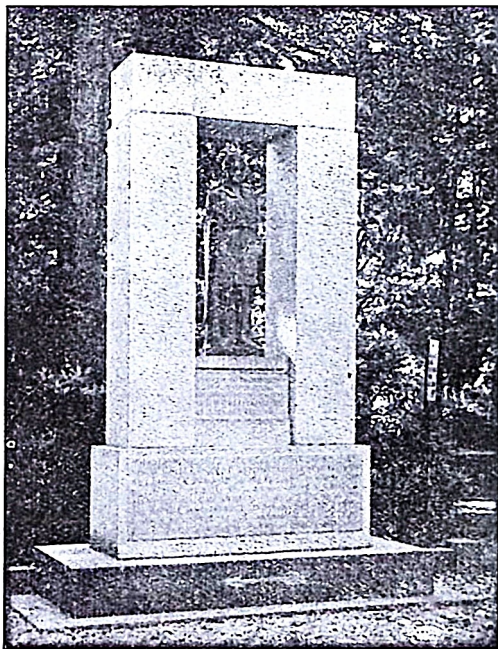
Spejderne i Kent, England, vil til næste Sommer afholde en „County Jamboree Camp“ ved Maidstone fra 30. Juli til 7. Aug. Det er Kent-Spejdernes Hensigt at invitere

ca. 15 danske Spejdere til at deltage i Lejren. Maidstone ligger ikke saa langt fra Dover og skal være en meget smuk Egn.

Det vil være rimeligt, om en dansk Trop — og ikke enkelte Spejdere fra flere Troppe — repræsenterer Korpset. Troppe, som kunde ønske at komme i Betragtning, maa indsende en Ansøgning til Korpskontoret. — Prisen vil for Opholdet i England blive ca. £ 2—0—0 incl. Rejse i England. Lejrmateriel med Undtagelse af Telte skal medbringes.

Den udmærkede Forside paa dette Nummer af Magasinet er tegnet af Jensenius, som maaske er Danmarks bedste Tegner for Øjeblik-

ket. Kunstneren er forøvrigt Tropsraadsmedlem og Fader til en ung Jensenius med gode Anlæg for Tegning. Jensenius jun. er saaledes Mester for „Snedkeren“, der illustrerer Artiklen om, Hvordan bliver man —.

Dette Monument er for kort Tid siden afsløret i Arrowe Park til Minde om den store Jamboree i 1920.

I Milwaukee i U. S. A., hvor der før Forbudets Tid blev brygget mest Øl i hele Verden, findes den største Skole i Verden. Der er 12,000 Elever paa Dagskolen og 9000 paa Aftenskolerne. Til at undervise alle disse Mennesker er der 237 Lærere.

Manddræberen

Af C. T. Stoneham. - Efter
„The Scout“. Overs. af Ritz.

Forladt.

Basil Hearne, der var med en Trop engelske Spejdere paa Tur i de afrikanske Kolonier, kunde ikke falde i Søvn.

Toget rystede af Sted ad den overordentlig ujævne Skinnestrækning mellem Voi og Makindu i Kenya-Kolonien. Det havde været en anstrengende Dag. Først Udskipningen i Kilindini, efter-

Kaptajn Eccles, havde fortalt dem, at alle Slags Dyr levede i denne Del af Landet, saa' de intet — ikke engang en Abe.

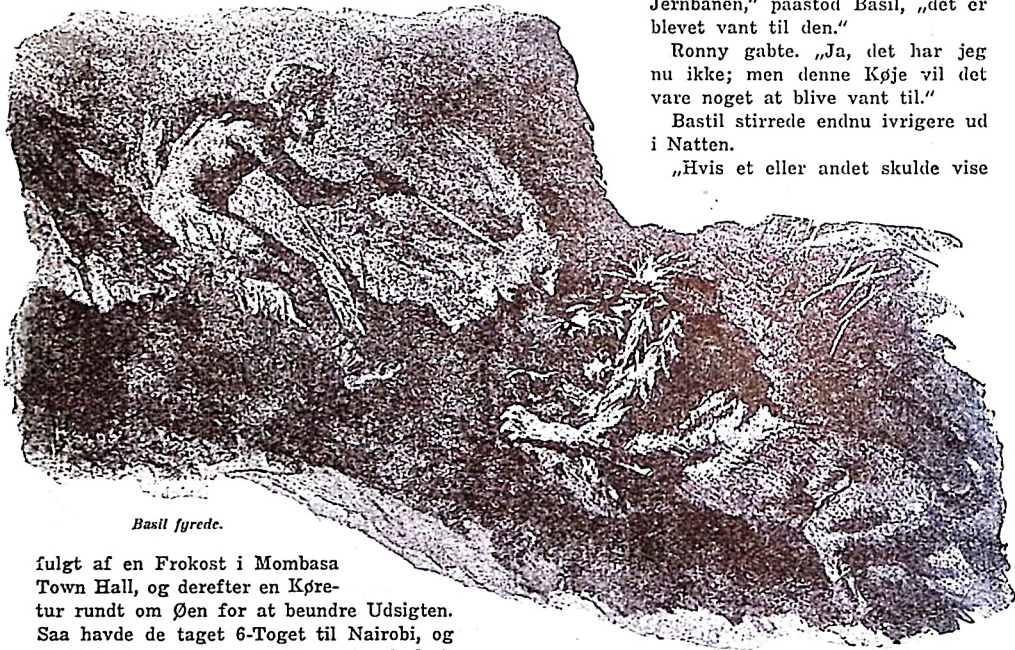
„Hvad kan du vente at se, naar Toget gør al den Larm?“ sagde Ronny. „Du tror da vel aldrig, der kommer en Løve og kigger paa dig gennem Vinduet?“

„Jeg har læst, at Vildtet ikke er bange for Jernbanen,“ paastod Basil, „det er blevet vant til den.“

Ronny gabte. „Ja, det har jeg nu ikke; men denne Køje vil det vare noget at blive vant til.“

Basil stirrede endnu ivrigere ud i Natten.

„Hvis et eller andet skulde vise

Basil fryede.

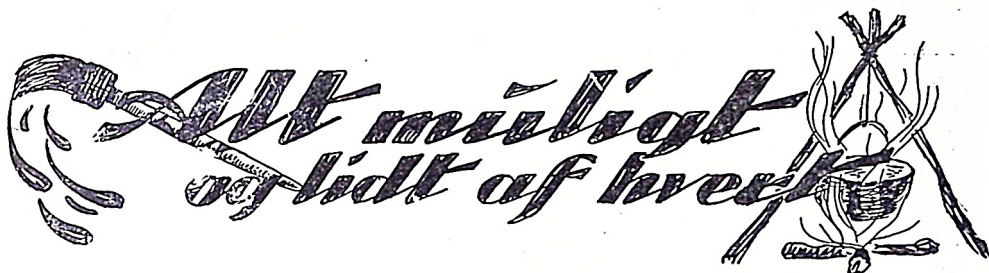
fulgt af en Frokost i Mombasa Town Hall, og derefter en Køretur rundt om Øen for at beundre Udsigten. Saa havde de taget 6-Toget til Nairobi, og Basil og hans Kammerat Ronny havde haft Held til at faa en Kjøje med to Kjøjepladser for dem selv. Den langsomme Rejse forbi Station efter Station, der var omgivet af Plantninger af Kokosnødtræer og livlige Flokke af sparsomt paaklædte Indfødte, som prøvede paa at sælge dem Mangoer og Granatæbler, havde moret Drengene lige til Spisetid. Efter Maaltidet, som de indtog i Spisevognen, var Ronny og Basil vendt tilbage til deres Vogn, hvor de krøb op paa Sæderne og saa ud paa Vildnisset af indfiltrede Tornebuske, oplyst af en overmaade stor, bleg Maane. Det var til at begynde med nyt og spændende. De anstrengte Øjnene med at kigge ind i de tætte Buske, medens Toget pustede af Sted med en Fart, der vilde have knust en engelsk Lokomotivfyrrers Hjerte; men skønt Tropsfyrreren,

sig, vil du ikke faa det at se,“ advarede han, „vær beredt, min Ven.“

Ronny begyndte at klæde sig af. „Det er jeg ogsaa,“ sagde han højtideligt, „jeg er beredt til at sove i Løbet af et halvt Minut, hvis blot Toget vil køre stille saa længe, og naar jeg først sover, er det ikke nemt at vække mig, saa anstreng dig ikke med at prøve paa det.“

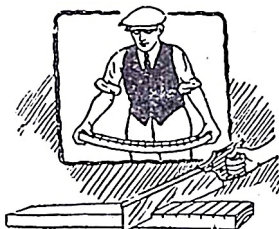
Han fuldendte sin Afklædning og hoppede op i den øverste Kjøje. Efter nogen Tids Forløb klædte Basil sig ogsaa af. Det var blevet trættende at stirre ud paa den endeløse Række af Tornebuske. Det var en varm Nat, og han fandt det behageligt at ligge paa Sædet i Pyjamas, kiggende ud gennem det aabne Vindue, stadig

(Fortsættes Side 36.)

Hvorledes man bøjer et Brædt.

Det hænder, at man har Brug for at bøje et Brædt saa stærkt, at der er stor Sandsynlighed for, at det knækker; jo tykkere Brættet er, des mindre kan det bøjes; derfor kan man hjælpe sig som her anvist. Sav nogle Riller halvt ned i Brættet, men med nøjagtigt lige stort Mellemrum; jo tættere Rillerne er ved hinanden, des mere kan man tvinge Brættet i Bue. Vil man have det særligt stærkt, kan man, inden Brættet bøjes, hælde Lim i alle Rillerne.

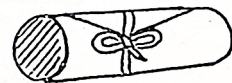
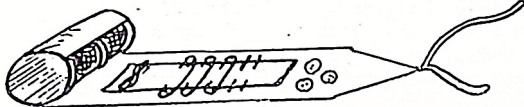
Safety first.

Der er noget, der hedder safety first, og enhver Lejrmand véd, hvor let man kan risikere, at et Øksehoved eller et Hammerhoved gaar andre Steder hen, end man ønsker det. Her ser du, hvorledes man ved Hjælp af en Læderstrimmel kan sikre sig mod dette.

Poser og Sygrejer.

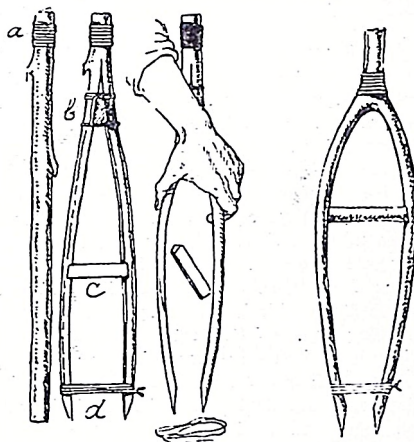
Er du begyndt at lave dine Poser til dit Lejrklus? Ikke alene bør du have Poser til dit Reservetøj, dine Ekstrasko, dine Toiletgrejer og

dine Spisegrejer; ogsaa Sygrejerne bør have sin fikse Udførelse. Tegningen her viser et Eksempel paa, hvorledes Sygrejerne m.m. kan ordnes. Brug Vinteraftnerne til at lave disse Ting og prøv at faa hele Patruljen med, saa I har et ensartet personligt Udstyr. Det er det, der præger den gode Patrulje.

Lejrildtang.

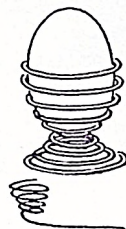
Paa Tegningen er anvist to Maader, paa hvilke man kan lave en Lejrildtang. Først vises en flækket, frisk og smidig Gren. Man giver Grenen en Bevikling i den ene Ende for at holde den sammen og skyder et lille, trekantet Stykke Træ ind i Flækken, saa de to Halvdele tvinges fra hin-

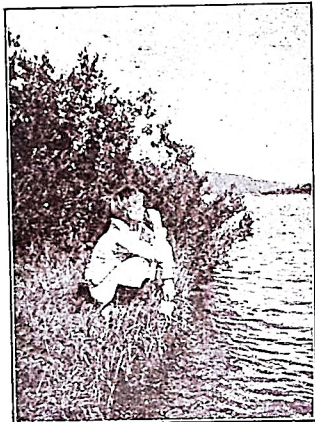
anden, hvorefter man giver „Tangen“ endnu en Bevikling for at holde Klodsen paa Plads og give Tangen den rette Form. Yderst til højre er vist en almindelig gaffelformet Gren, der gør samme Nytte. For at Tangen kan beholde sin Form og Elasticitet, sættes en Ikke over Enderne, og en lille Pind klemmes ind mellem Grenene, saa de kommer i Spænd.

Æggebæger.

Her er et lille Altmuligmands-arbejde, der kan laves af en almindelig Jerntraad. Er du lidt fiksere, kan du lave den af Fjedertraad, hvorved du opnaar, at den kan klemmes sammen, saa den kan medtages paa Turene. Arbejdet med Jerntraad er meget fornøjeligt. Der kan iøvrigt laves mange nyttige Ting af dette.

M. C.

Den yngste Deltager.

fjern Dundren, det var Abiskojoekk, der skar sig gennem Terrænet og ud i Torneträsk. I Aartusinder har den gravet i Skiferen, og Resultatet er en 15 m dyb Kløft med lodrette Vægge. Et Syn, der varslede Laplands Herligheder.

Der trak mange og tunge Skyer op over Bjergene, det saa ud, som skulde vi have Sne eller Regn.

Bjerge har en forunderlig Magt over Sindene. Der kommer Højtidspølse, Stemning i en, naar man ser de vilde Tinder klædt i sort og med Toppene dækket af Bræer glitrende i Sollyset.

Bjergene kalder paa Menneskets ædlest og fineste Følelser, de faar en til at erkende ens Lidenhed — og er der noget saa stort som det! For mig blev Laplandturen mere end en Rejse — den blev en straalende Oplevelse, der vil staa prentet som et Bevis paa den uovertrufne Skønheds Eksistens.

Vi gik mod Syd langs Abiskojaures Østside i en fortryllende Eventyr-Birkeskov. Hele Tiden havde vi paa Fornemmelsen, at vi gik i en Park, saa fin og yndig var den. Den første Vandring var over Nissoujokk — det var bare at gaa lige paa, i iskoldt Vand til Knæene, og være

Store Sjöfallet, Sverrigs største Vandfald.

LAPLAND

glad, hvis man kunde holde Balancen. Vi gik nu hver i vor private Myggesværn. Klokken var imidlertid blevet halv fireogtyve, og havde Belysningen været smuk ved Abisko, saa var den ubeskrivelig her. Det var ikke mørkt og heller ikke Dag — det var Nordlands-Nattens Tryl-leri. — Terrænet steg jævnt, og vi forlod Birkeskoven for at gaa op paa en Højderyg, hvorfra vi havde en storslaet Udsigt over Abiskojaure. Her slog vi os ned. Vi spiste et mindre Maaltid, glemmende os selv for at se det uvante. Solen havde naaet det laveste Punkt paa sin Bane og steg nu atter, og længe varede det ikke, før den ramte Skyerne, der laa over Fjeldtoppene; den farvede dem røde og lagde derefter en rødlig Guldring over de Bjergkamme, som saas gennem Skyerne. — Endelig saa vi den over Fjeldene, ufattelig skøn i sin klare Lyskraft, og forunderlige var de Virkninger af Lys og Skygge, som Bjergformationerne fremkaldte. Lapland aabnede sig og øste af sin Rigdom — Lapland viste sig at være Eventyrlandet, Landet for den, der vil dyrke Naturen i dens Oprindelighed.

Kebnekaise.

Det var Samen Sarri, der skulde føre os til Toppen af „Sveriges højsta Fjell“. Kebnekaise er ikke et Bjerg, det er et Massiv, en Verden af sneklædte Tinder, bratte Styrtninger og „blåhvide Glacierer“.

En Overgang saa det ud, som skulde vi slet ikke komme derop. „Dimman“ laa over Toppene, men efter Samraad med Sarri startede vi alligevel.

Eventyret begyndte, da vi gik op over en Bræ, som hvalvede sig over en Elv, der kom oppe fra Gletcherne. Det var en underlig Fornemmelse at gaa paa denne Isbro og høre Vandet fosse og buldre lige under en. Bræen laa paa skraa hen over Elven, saa fra Iskanten kunde vi se det Fald, en fremspringende Klippeblok tvang Vandmasserne til at danne.

Vi gik op i Uren, højere og højere. Paa en Skrænt i Dalen, der fører ind i Hertet af Bjergene, gjorde vi Holdt og saa lige for os — gennem Slugten over Is og Klippeblokke, akkompagneret af Fossens Dundren — den modsatte Fjeldvæg; en stejl Bjergside med fine, lodrette Vandfald. — Oppe ved selve Toppen laa de herligste Glacierer mellem skarpe Egge, Sveriges mest storslaaede og vilde Højfjeldsomraade. Vi saa det kun i Glimt, naar Taagen lettede, men netop derfor forekom

Vadning

Vedels Egne foretog i Sommer en Vandrejse gennem Lapland. Det er uden Tvivl Sommerens bedste og mest spændende Spejdetur. Nedenfor giver en Deltager, Per Jahm, en Skildring af de Stemninger, som greb ham ved forskellige Episoder.

det os saa skønt. Vi gik i Zigzag-Gang op over en brat Snescrænt. Naar vi saa os tilbage, nedad, før den Tanke, ialfald gennem mig, at helt heldigt vilde det vist ikke være, hvis man begyndte at rulle her, for man vilde naa en anselig Fart nedad den haarde Is og saa knuses paa de just ikke bløde og afrundede Sten.

Foran selve Kebnekaisetoppen laa en Forpost, nærmest en vældig Dyrge af sprængte Sten. I Lavningen mellem den og den næste Højde laa en Bræ, hvorunder Vandet rislede. De fleste af os gik igennem til midt paa Laaret. Vi fik en iskold Regnbyge, der tvang os til at tage Sweater og Regnfrakke paa for ikke at ryste af Kulde. Paa Vejen op mod Toppstugan havde vi mange Hvile; det var en meget brat Stigning og meget anstrengende stadig at træde søgende, om nu de Sten, man vilde belaste med sig selv, vilde styrte ned og muligvis rive mange andre med sig, eller de blot vilde give sig lidt og ellers forholde sig rolige.

Det var forunderligt at se Samen Sarri springe af Sted usvigelig sikker paa sin Fod; gled den ene, var hans Vægt straks balanceret over paa den anden, og derfor faldt han aldrig, men bevægede sig hurtigt og sikkert der, hvor man syntes det umuligt at komme hurtigt frem. Det var Instinktet, Fjeldboens selvfølgeligste Kontakt med hver Sten, og saa den stadige Træning.

Toppstugan laa midt i Sne og Is og itusprængte Fjeldstykker. Vi gik derind, fyrede op og lavede Kaffe og Bouillon; Brænde havde vi med fra Turiststationen. Endvidere havde vi Smør, Ost og Knækbrød med os, netop for at kunne indtage et Maaltid, før vi besteg selve Toppen. Nu var det kun en Grads Varme deroppe, og derfor maatte vi skære baade Ost og Smør i Skiver og lægge dem Side om Side paa Knækbrødet, eller bide af dem. — Efter at være udhvilede, gik vi op paa Toppen. Det øverste af Kebnekaise er dækket af en Snekalot, og det var selve denne

evige Sne, vi nu gik paa. Pludselig standsede Samen Sarri og pegede lige bagud, og vi saa gennem et Hul i Taagen dybt under os et lodret Stup med en Dybde og et Perspektiv, som ikke lader sig beskrive.

Vi stod paa Toppen.

Hvis vi ikke havde vidst, at dette var 2123 Meter over Havets Overflade, havde vi vægret os ved at tro det; alt, hvad vi saa, var Taage, Taage og atter Taage og os selv og Sneen, vi stod paa, men i Tankerne saa vi

den fire Hundrede

Meter lodrette Slugt og de omkringliggende Toppes forrevne Spidser. Vi haabede, at Solen vilde bryde gennem Taagen og ramme bare een af de mange, dejlige Tinder, som vi vidste var om os. Vi stod i en lang Række, vel vidende, at gik vi et Par Skridt ud i Taagen, saa — — — Underligt var det paa Nedturen til Toppstugan, sommetider at se sin Formand ret tydeligt og sommetider kun ane ham som en lidt mørkere

graa Tone end selve Taagen.

Nedturen gik adskilligt lettere end Opturen, og jo længere vi kom ned, des mere klarede det op, saa vi gik det sidste Stykke i bagende Sol. Turen havde taget ca. ½ Døgn og var en storslaet Oplevelse.

Myggestik.

For nu at give et lille Begreb om, hvad Myg egentlig er, vil jeg fortælle om, dengang jeg vaskede op efter et Maaltid bestaaende af Sago, kogt med Bouillon.

Jeg gik ned til Elven, der brusede lige neden for Hytten. Allerede paa Vejen dannede maatte jeg sætte Gryden og være Spisegrejere flere Gange for at faa Hænderne fri og slaa et halvt Hundrede Myg ihjel.

Vi havde fundet ud af, at et Spejdetørklæde, sat op under Alpehuen, saa det dannede en Slags Sheikh-Hovedklæde, slet ikke var ueffen mod Stik i Nakken, Halsen og den Del af Haaret, som Alpehuen ikke tog sig af. Men saa var jo Ansigtet til-

(Fortælltes Side 43.)

Op til Kebnekaise (fotograferet nedad).

Hjemkomst.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

Der er mange, der spørger: „Hvad laver Danny? — Han maa være voksen nu.“

Jo, at se til — han er temmelig høj og har et morsomt Ansigt med tindrende, grønne Øjne, der altid ser paa en, som om han lo af en, og Næse er der ikke meget af, fordi han som Ulveunge var meget ivrig til at bokse. Men selv om han ser voksen ud, er han stadig inderst inde Ulv; og han er stadig paa Udkig efter en Chance som Opdager; og han har fortalt spændende Opdagerhistorier og fundet paa morsomme Spørlege. — Og — det, véd jeg, vil glæde jer — han er nu selv blevet en „gammel Ulv“, der har sin egen Flok.

Jeg antager, I sidst hørte om ham, da han fandte Diamanttyvene og kom paa Røde Kors Hospitalet i Slutningen af Verdenskrigen. I husker Dr. Barry, der hjalp ham. Dr. Barry kom til at holde af Danny, og de blev gode Venner. Da Krigen var forbi, og der ikke behøvedes saa mange Læger, fulgte Dr. Barry, at han maatte søge sig et lettere Arbejde efter fire Aars haardt Virke ved Fronten og paa Hospitalet. Saa købte han sig en lille Praksis paa Landet og ogsaa et kønt, lille Hus. Han havde sin gamle Oppasser — en Skotte ved Navn Mac — til at lave Mad og holde Huset i Orden. Ogsaa sin elskede Hest fra Krigen fik han med sig; den var blevet saaret og vilde have faaet Tapperhedsmedaljen, hvis Heste havde kunnet faa den. Endvidere en halvblods Hest og en lille tosedet Vogn, som han brugte, naar han skulde besøge de fjerne Patienter. Naturligvis behøvede han en til at passe Hestene, køre Vognen og være ham til Selskab, — og derfor bad han Danny komme og gøre alt det.

Det var vældig morsomt. Danny gik altid i Spejdertøj. Doktoren syntes, det saa godt ud, og om Sommeren sov de i Telte ude i Haven. Doktoren red til sine Patienter, og Danny skulde røre Halvblodshesten, hvad han ikke var ked af. Han lærte at køre Vognen, der blev malet sort og blev kaldt „Bitten“.

Doktoren var meget fornøjelig og blev inter-

esseret i Spejdersport; han sagde, Danny skulde begynde paa en Ulvflok; det gjorde han, og han fik to Bander, Sort og Brun; det var de mest ivrige Ulveunger, der kunde tænkes. Doktoren overlod dem et Stykke udyrket Jord bag Huset og hjalp dem med at bygge en Hytte, som de kaldte „Hulen“. De havde ikke for ingenting Danny som Flokfører, saa de oplevede mange spændende Æventyr. Efterhaanden skal I høre om nogle af disse Oplevelser. Vi begynder, da Flokken lige er blevet et Aar, og alle Ulvene „gør deres Bedste“, medens Bandedføreren og Hjælperen har faaet deres anden Stjerne.

I vil lære Ulvene at kende ved at læse de forskellige Historier om dem, og jeg skal præsentere jer for dem, efterhaanden som de optræder. I hvert enkelt Kapitel er en forskellig Ulv Hovedpersonen, Helten, saa I vil have lært dem alle at kende, naar I har læst samtlige Beretninger. — Nu tror I maaske, jeg vil begynde med at fortælle to Historier, i hvilke de to Bandedførere er Heltene, men det gør jeg ikke. Helten i den første Historie er „Patsey“, en af Drengene i Brun Bande. Her er Ulvene i de to Bander:

Brun Bande.	Sort Bande.
Bandedfører: Sam.	Bandedfører: Jack.
Hjælper: Kenneth.	Hjælper: Puggo.
Jimmy.	Ronald.
Mop.	Simon.
William.	Michael.
Patsey.	Tommy.

Første Æventyr: Patsey.

Lady Bristleback sad i den forreste Stol i Kirken. Der var en Metalplade, der fortalte, hvem hun var, og en Kasse forsynet med Laas, i hvilken den nedarvede Familiesalmebog blev gemt.

En Dag udsprede Patsey og hans Kammerat Jimmy (der altid var fuld af vidunderlige Idéer) et Rygte om, at hun var Bedragerske, hvilket forklarede, at hun holdt sig saa meget for sig selv. „Beviset“ var, at hun hver eneste Søndag lagde en ny half-crown paa Kollektbakken. De fulgte endogsaa hendes Spor en Søndag, da hun i Stedet for at køre, spadserede hjem; og da hun havde Galoscher paa med et mærkeligt — og af-

gjort mistænkeligt — Mønster, var det meget let. Jeg fortæller om hende, for selvom Patsey og hans Kammerat tog fejl i deres Mistanke, havde Flokken snart efter en Oplevelse med hende.

Hun boede lige udenfor Landsbyen i et stort, vidtflggt, gammelt Hus, der hed „The Powers“. En Mur omgav den ene Halvdel af hendes store Park, og en Skov stødte op til den anden Halvdel. Lady Bristleback boede ganske alene med mange Tjenestefolk. Hun var en meget stram Dame. Præsten havde for længe siden opgivet alt Haab om at kunne afholde en Fest paa hendes Grund til Fordel for Kirkens Byggefond. Føreren for Pigespejderne havde faaet barsk Afslag, da hun bad om Lejrplads. Danny havde ofte ønsket, han kunde faa Lov at holde Øvelse med Ulvene i hendes Park, men han vidste, det var haabløst at spørge.

Damen var altid klædt i sort, og alt struttede paa hende, Fjerboaen om Halsen, hendes Hattelynt, Perlerne paa hendes Kjole og Taske og Ibenholtspæggjen paa Haandtaget af hendes Paraply. Og naar hun talte, struttede hun selv.

Det var et temmelig mærkeligt Træf, at Dagen efter at Patsey havde fulgt Galoschesporene, blev Dr. Barry kaldt til Patsey om Morgenens og til Lady Bristleback om Eftermiddagen. For Patsey faldt ned af et Træ og brækkede Benet, og Lady Bristleback faldt ned ad Trapperne og forstuvede Skulderen.

Da Dr. Barry havde gjort, hvad han kunde for hendes Skulder, vendte han sig meget pænt og bemærkede: „Sikke smukke Æbler!“ Og det var smukke Æbler — gule med rødt paa den ene Side, — et helt Fad fuldt.

„Ja,“ sagde Lady Bristleback. „Prøv et!“

„Tak!“ sagde Dr. Barry, „maa jeg tage et i Lommen til en lille Patient, jeg skal se til i Eftermiddag. Det er en af vores Ulveunger, han brækkede det ene Ben i Morges. Han har været saa flink, det gør meget ondt endnu. Dette dejlige Æble vil han blive glad ved.“

„En af Ulveungerne!“ sagde Lady Bristleback. „Mener De de smaa Dreng i blaa Sweaters, der sad sammen i Kirken? Jeg vil ikke paastaa, at jeg kan lide Børn, men jeg har lagt Mærke til, hvor stille disse Dreng var under Gudstjenesten; og pæne og rene. En af dem tog min Paraply op, da jeg tabte den ved Kirkedøren, og rakte mig den høfligt. Ja, de har saamænd af og til taget til Huen, naar de har mødt mig —“

„Saa dan?“ spurgte Dr. Barry og løftede de to Fingre.

„Ja,“ sagde Lady Bristleback forbavset.

„Saa dan hilser Ulveunger. De kender Dem, fordi De hører til Sognet.“

„Det gør mig ondt for den lille Fyr, der har brækket Benet. Tag et Par Æbler og giv ham dette Nummer af „The Sketch“.“ Hendes Stemme var mindre skarp end ellers.

Hvis nogen rakte Dr. Barry en Finger, tog han altid hele Haanden. Derfor sagde han: „Det er meget venligt af Dem; jeg gad vide, om De vilde være endnu venligere. Naar min Ulvepatient kan taale at blive flyttet, maa han saa have Lov at komme og ligge ude paa Verandaen mod Sydvæggen? Det er en hel Solfælde. Han bor i et lille Hus uden Have.“

Lady Bristleback kunde meget daarligt sige nej, derfor sagde hun ja. En skønne Dag bragte Dr. Barry Patsey i sin Vogn, løftede ham ud og lagde ham paa Verandaen. Og Patsey saa ud over et smukt Landskab med græssende Dyr og i det Fjerne hemmelighedsfulde, taagede Skove, der forgyldtes af Efteraarets Solskær. Lady Bristleback var helt venlig i Stemmen og saa ind i Patseys runde smilende Ansigt med de nøddebrune Øjne. Derfor sagde Patsey: „Mange Tak, fordi jeg maatte komme,“ og gjorde Ulvehilsen.

I Nærværelse af Dr. Barry, Tjeneren og Pigen var hun stadig temmelig stram og tavs; men naar hun troede, de ikke saa det, kom hun tilbage og sad hos ham og kom med kejtede, ubehjælpomme Bemærkninger. Patsey, der elskede at snakke, fortalte løs om Flokken. Det gentog sig mange Dage, og Lady Bristleback begyndte ligefrem at faa Interesse for Ulvene.

Da Patsey fandt ud af, at hun lagde Vægt paa Ulveløfter og Ulveloven og good-turns, dvælede han meget ved det og forklarede, at Ulve ikke var almindelige Dreng, og at man kunde stole paa dem, at de gerne vilde hjælpe. Da han saa troede, han tilsidst havde faaet Lady Bristleback gjort interesseret, sagde han: „Hvor vilde det være rart, om Flokken kunde faa Lov til at komme og lege i Deres Park!“

Saa Enden blev, at Lady Bristleback sendte Bud efter Danny og gav Flokken Lov til at komme, efter at hun havde vist ham om og fortalt, hvor de ikke maatte komme. De Steder, hvor de maatte færdes, var Parken, en Del af Skoven og en forfalden Avlsbygning med Lader og Stald, der laa nogle Hundrede Meter fra Huset.

I kan forstaa, hvor glade Ulvene var, og hvor de takkede Patsey, fordi det var lykkedes ham at ordne alt. Patsey var meget spændt paa den Dag, Flokken skulde komme, og hans Ven, Lady Bristleback vilde se, om det var sandt, „alt det han havde fortalt om Ulvene.“ Naturligvis kunde han ikke tage Del i Øvelsen, og han forekommer ikke i Resten af Historien. Den Ulv, der kom ud for et Æventyr, var stakkels Mop. Jeg siger „stakkels“, for det var et virkelig frygteligt Æventyr.

Rumænien og Spejderne dér.

Af Dr. Ing. Wladimir V. Mendl.

.... Saa kom Verdenskrigen.... Spejderne gjorde et stort Arbejde paa Hospitalerne.... men efter Krigen kom Nedgangstiderne.... og Spejderarbejdet gik helt i Staa....

Rumænerne nedstammer fra Indbyggerne i det gamle Dacien og fra de romerske Kolonister, der kom dertil under Kejser Trajan. Lige siden den Tid, har Rumænien lidt under andre Folkeslags Undertrykkelse, indtil Prins Carol i 1877 befriede Landet for Tyrkernes Herredømme og blev udraabt til Carol I. Hans Brodersøn Ferdinand I lykkedes det at samle og styrke Riget, og hans Søn regerer nu som Kong Carol II.

Rumænien er Europas fjerdestørste Land og har 18,000,000 Indbyggere. Endnu er Hovednæringsvejen Landbrug, da Landets andre naturlige Rigdomme endnu ikke er udnyttet, og Landets Industri kun er i sin Vorden. Foruden Hvede produceres store Mængder af Tømmer, Jordolie, Salt og Frugt. Eksporten foregaar dels op ad Donau til Landene i Centraleuropa, og dels over Sortehavshavnene.

Hovedstaden Bukarest er Kongens Residensstad og Sæde for Landets Regering og Administration. Her ligger ogsaa Centrum for det rumænske Spejderkorps ASOCIATIA CERCETASII RUMANIEI.

Spejderbevægelsen indførtes 1913, og den rumænske Konge tog allerede den Gang aktiv Del i Ledelsen.

Saa kom Verdenskrigen, i hvilken Rumænien ogsaa blev indviklet. Spejderne var til megen Nytte, bl. a. gjorde de et stort Arbejde paa Hospitalerne. Efter Verdenskrigen kom Nedgangstiderne, Rumænien led lige som alle andre Lande, og Spejderarbejdet gik helt i Staa.

Først i 1928 kom der atter Gang i Spejdervæsenet. Prins Nicolai, der var klar over Spejdersagens Værdi, udsendte et Opraab til alle tidligere Spejdere om atter at samles under Liljebanneret. Det lykkedes ham at finde dygtige Hjelpe, Mænd, der havde været med i gamle Dage, som havde interesseret sig for og havde fulgt Spejderbevægelsens Udvikling i andre Lande, og som nu kunde bistaa i Rekonstruktionen. Takket være disse Mænds Anstrengelser, lykkedes det at puste nyt Liv i Spejderbevægelsen i Rumænien. At det lykkedes, kan blandt andet ses af, at Korpsen nu tæller 8844 Medlemmer.

I 1929 afholdtes i Bukarest en stor Spejderførkongres. Dennes gode Resultat kunde ses ved Kongressen i April 1930, da det med Sikkerhed kunde slaas fast, at Spejderbevægelsen nu var

blevet bragt til Live igen. Et glædeligt Tegn er ogsaa den store Interesse, Offentligheden viser Sagen.

Den hidtil største Begivenhed i det rumænske Spejderkorps' Historie var den store Korpslejr i Piatza Neami i August 1930. Foruden af Troppe fra hele Landet besøgte den af flere fremragende udenlandske Delegerede.

Man tør gaa ud fra, at Spejdersagen i Rumænien nu er paa den rette Vej fremad. Overalt udfoldes der en beundringsværdig Energi. Bl. a. er man i Øjeblikket ved at oprette Spspejdetroppe.

ASOCIATIA CERCETASII RUMANIEI har Lov til trygt at se Fremtiden i Møde.

EN HELDIG SPEJDER

SKI

„Skoleski“ af prima Birk, den af den
„kungl. svenska Skolöverstyrelsen“ god-
kendte Model. Pris pr. Par uden Bindinger:

6 Fod (175 cm.)

6½ Fod (190 cm.)

7 Fod (205 cm.)

9,50

10,50

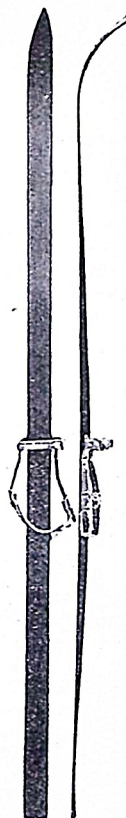
11,50

Største Udvalg i svenske, norske og finske Ski.

SKØJTER — SKØJTESEJL — KÆLKE

ALT TIL LEJRSPORT

Specielt Tilbud:

Tornyster-Rygsæk og Skuldertaske
fra den engelske Armés Overskudsbeholdning, indkøbt
i London i November 1931.

Rygsæk, 1914 Armé Model, ny, med 2
brede svejfede Læderremme **Kr. 6,00.**

Skuldertaske, 1914 Armé Model, ny,
med bred svejftet Læderrem **Kr. 4,50.**

Vinter-Katalog er udkommet
og tilsendes paa Forlangende.

Lerches

SPORTSMAGASIN

NØRREGADE 36
KØBENHAVN K.
TLF: 10736 - 14149
2 LEDNINGER

3. Odense Tropa har bygget.

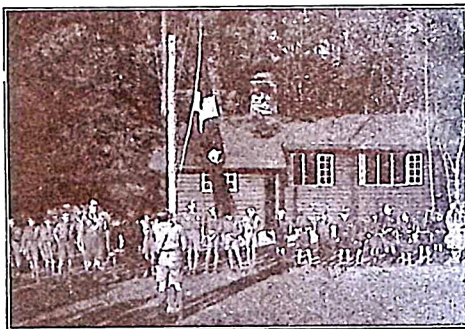
En ny, smuk Hytte.

Den 25. Oktober indviede 3. Odense Tropa sit nye Blokhús, der ligger ca. 10 km Vest for Odense. Grunden, der ligger ideelt lige i Skovbrynet, er skænket af Ubberudsgaards Ejer, Proprietær Nygaard, der altid har vist levende Interesse for Spejderbevægelsen.

I Foraaret 1930 begyndte Troppen at foretage Udgravninger til Fundamentet. Siden den Tid er der arbejdet ihærdigt af alle Troppens Spejdere — i Sommerferierne har Arbejdet dog hvilet — og nu, efter 1½ Aars Forløb, staar Blokhuset færdigt. Der har været umaadelige Vanskeligheder at overvinde, saavel ved Forarbejderne, for Eksempel ved at skaffe de nødvendige Penge, som under selve Arbejdet, der altsammen paa nær Pejseren er blevet udført af Spejderne selv, men nu er de overvundet, og de er godt overvundet.

Huset har kostet ca. 4000 Kroner i Materialepenge, men det er ogsaa blevet baade smukt og rummeligt. Først træder man ind i en stor Forstue, derfra gaar 2 Døre, een ud til Køkkenet og een ind til Pejsestuen. Der lægger man straks

Etager. Inventaret, paa nær nogle faa Bænke og Borde, mangler endnu, det laves under det kommende Vinterarbejde. Der er intet Loft over

Flaget hejses for første Gang.

Pejsestuen, man ser direkte op under Taget, men over Forstue og Køkken er der almindeligt Loft, hvortil man kan komme gennem en Lem fra Pejsestuen. Et Vindue i Gavlen giver Lys og Luft ind paa Loftet, der forøvrigt ikke er saa rummeligt, men udmærket kan benyttes til Soveplads for Folk, der ikke er for tykke.

For kort Tid siden blev Blokhuset indviet ved en smuk Højtidelighed. Hele Troppen var mødt, og det var med en ikke ringe Stolthed, at den bød en stor Skare Forældre og andre interesserede Velkommen. Tropsfører Buhl fortalte om Husets Tilblivelse og takkede paa Troppens Vegne alle de mange, som paa forskellig Vis havde gjort det muligt for Spejderne at skabe deres eget Hjem, — ikke mindst hjerteligt takkede han Proprietær Nygaard, som havde skænket den herlige Grund.

Proprietæren udtalte i smukke Vendinger sin Glæde over Spejdernes Færd og ønskede dem mange glade Dage paa „Godse“. Derefter overrakte Korpsets Hæderstegn til Tropsraadsmedlemmerne, Grosserer Mosumgaard og Købmand Laug som en ringe Tak for alt det store Arbejde, de i Tidens Løb har gjort for Spejderbevægelsen i Almindelighed og 3. Odense Tropa i Særdeleshed.

Vi anbefaler enhver, der har Tid og Lejlighed, at aflægge Hytten et Besøg, — den er det værd!

E.

Proprietær Nygaard, der har skænket Grunden.

Mærke til den smukke Pejse, lavet af røde Sten og Jernbeton med Smedejernsspøle. Langs Stuens bageste Væg er indrettet 9 rummelige Køjer i 3

Danske Spejdere!

Drik Stjerne Cacao!

Solen —

den store Kraftkilde —
gløder varmere i Tropene
end her. — Under dens
Strømme af Sollys modnes
Cacaobønnerne. Af de
mest udsøgte Raavarer
fra de bedste Plantager
fremstilles Stjerne Cacao.

Fra de fineste Cacaoplantager kommer
de Cacaobønner, som anvendes til Stjerne Cacao

DER er sikkert ikke een af Jer Spejdere, som ikke kender Cacao, men ved I ogsaa, at der er stor Forskel paa de forskellige Cacaosorter? Det ved sikkert kun de færreste af Jer. Og dog forholder det sig saaledes. Forskellen paa de forskellige Kvaliteter Cacao er lige saa stor som Forskellen paa de forskellige Kaffe- og Tekvaliteter.

I Sydamerika, nær ved Ækvator, findes Verdens fineste Cacaoplantager, og det er fra disse, at den Cacao kommer, som vi anvender til Stjerne Cacao. Derfor smager Stjerne Cacao saa godt — derfor besidder den en sjælden Fylde og Aroma — og sidst, men ikke mindst

vigtigt, derfor er den saa sund og nærende. De ædle Cacaobønner fra dette Distrikt indeholder nemlig den størst mulige Mængde nærende og oplivende Stoffer. Derfor, naar I pakker Rygsækken, glem saa ikke nogle Pakker Stjerne Cacao. Navnet Stjerne Cacao er Jeres Garanti for Produktets Renhed og Fuldkommenhed.

Og der er endnu een Grund til at I bør forlange Stjerne Cacao, og det er, at Stjerne Cacao fremstilles af danske Arbejdere paa en dansk Fabrik, nemlig Galle & Jessens store Chokoladefabrik paa Lyngbyvej i København.

For kun 2 Øre.

Til en Kop Cacao med-
gaar der for
kun 2 Øre
Stjerne-Cacao. En $\frac{1}{8}$ kg
Pakke koster

50 Øre.

Galle & Jessen's Stjerne Cacao

Vestervoldgades Frugt- & Blomsterforretning

Tlf. Byen 7461.

VESTERVOLDGADE 94.

Følgende Bøger og Pjecer faas paa Korpskontoret og de autoriserede Depoter:

DE NYE SPEJDERPRØVER
0.50 plus Porto (indenbys 0.07, udenbys 0.10)

25 PATRULJEMØDER
af O. Madsen
0.35 plus Porto (indenbys 0.07, udenbys 0.10)

25 TERRAINLEGE
af T. Carstensen og M. Cold.
1.00 plus Porto (indenbys 0.07, udenbys 0.10)

ULVE-PJECERNE
ialt 3. Alle tre Kr. 2.50 plus Porto
inden- og udenbys 0.25

SPEJDER-IDRÆT
af C. Lembcke
Kr. 1.00 plus Porto (inden- og udenbys 0.25)

FØRERHAANDBOGEN
med Tillæg af de sidst vedtagne Ændringer
Kr. 2.00 plus Porto (inden- og udenbys 0.25)

Beløbet kan indsendes i Frimærker.

I Sibiriens Skove

Det er Nat. Stilheden hersker i de vidtstrakte Skove. Kun suser de mægtige Graner, og nu og da lyder en Ulvs Tuden. Sneen ligger som et tykt Tæppe paa det maanebeskinnede Landskab. Det knager sagte i de tykke Stammer; men ellers lurer Stilheden over de kolde Snedriver. Saaledes forløber en sibirisk Vinternat. Saaledes har det været i Aartusinder.

Det knirker i den hvide Sne. Usædvanligt lyder det i Nattens Stilhed. Er det Ulven, der med flammende Øjne søger efter varmt Kød? Eller er det Elsdýret med de store Hove og vældige Skovle? Eller man hører Sneen blive pisket op af store Hjorte? Nej, — det er en ganske usædvanlig Lyd. Alt i Skoven studser.

Frem bag mørke Stammers tætte Skjul træder et Menneskepar ud i det blege Maanelys. Pelsene slutter tæt om deres bævende Kroppe. Sulten har sat sit matte Skær paa deres knogledede Ansigter, kun Øjnene skinner vildt. Skoven studser — Maanen studser! Hvad søger saadant Kryb i en sibirisk Vinternat. De finder kun eet — nemlig Døden. Hvad har faaet dem til at flygte ind i de vildsomme Granskove? Jo, — man vover alt — blot for at slippe bort fra Tjekaens Grusomhed. Den Grund er nok — saa hellere Døden og mørke Graners Dødsang. De vandrer videre hele Tiden. Trist og sagte knirker den hvide Sne under deres Fødder. De kan ikke gaa længere nu. Udmattelsen overvælder dem. Nu synker den spinkle Skikkelse med de tomme, udtryksløse Øjne til Jorden. Den anden vandrer rundt om den livløse Klump. Der gaar en Stund, — saa ligger to Mennesker og sover tungt i Snedriverne.

Næste Morgen snuser Ulvene over et Par Snebunker, der har dannet sig i Nattens Løb.

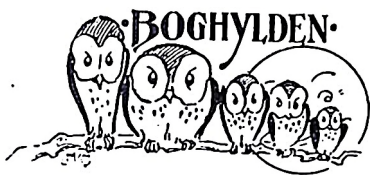
Ole Høst.
(Efter „Aare“).

SKI SKØJTER KÆLKE VINTERSPORTSBEKLÆDNING

Vor nye Prislister udleveres og sendes gratis til enhver Interessent.

Sportsmagasinet „F. I. B.“
Amagertorv 25 :: København K.

Jul paa Solholm af Gunnar Jørgensen.
Hasselbalchs Forlag.

Gunnar Jørgensen har i Aar skrevet en baade god og smuk Bog om Juleforberedelser og den rigtige gammeldags Jul. Hvis man ikke har Juleglæden i sig, faar man den ved at læse om den pragtfulde Jul, de mange Fætre og Kusiner holder sammen paa Villa Solholm. Og har man Juleglæden — og Juleforventningen — i sig, hvad de fleste af os jo heldigvis har, — læser man Gunnar Jørgensens Bog med Jubel.

Det er efterhaanden lykkedes den udmærkede Forfatter at komme næsten helt bort fra den Jargon, som tidligere har skæmmet hans Bøger, men desværre kun næsten. I den her foreliggende Bog er det en ældre Onkel, som afleverer „Skrup-tudserne“. Alligevel er den — som sagt — meget anbefalelsesværdig. Ogsaa Ulveungerne vil være glade for Bogen.

T. C.

Strandingen i Lagunen af Percy F. Westerman. Gyldendal.

Denne Bog er en ægte Sømandsfortælling og handler om nogle unge Kadetter, hvoraf Klith er Hovedpersonen, og deres Oplevelser ved Skibets Forlis og Stranding paa en Trope, hvor det vrirler med Vilde. Bogen, der er livligt skrevet og stadig holder Læserens Interesse fangen, er god og passer for raske Drengene.

E. M.

Min Sydpolsfærd af Richard E. Byrd. Gyldendals Forlag.

Admiral Byrds egen Skildring af den berømmelige Ekspedition er udkommet i Gyldendals „Safari-Serie (stort Format, smukt Papir og Tryk og Masser af Billeder). Bogen behøver ikke nærmere Anbefaling. Forfatteren og Emnet er saa fremragende, at enhver større Dreng vil ønske sig „Min Sydpolsfærd“. Admiral Byrd er en udmærket Fortæller, der ikke virker kedelig, — selvom man i Bogen faar en Mængde positiv Besked om Ekspeditionens Forberedelser og det daglige Arbejde i Videnskabens Tjeneste.

Der er det bemærkelsesværdige ved Byrds Ekspedition, at den som den første Sydpolekspedition tog alle moderne tekniske Hjælpemidler i Brug f. Eks. Flyvemaskiner, Traktorer og Radio. Alligevel var der Risiko og Livsfare i tilstrække-

lig Grad. — Det er en Beretning om Mandfolk og Mandfolks Arbejde.

H.—g.

Munch-Steensgaard: Kun en Knappe-naal. Jespersen & Pios Forlag.

Bogen vil maaske interessere Drengene i 10—11 Aars Alderen, — den er temmelig usandsynlig.

I. M.

J. Strang Morrison: I Polarisens Skruestik er en glimrende Bog, der er værd at læse. Kampen mod Vanskelighederne og Farerne, som en Samling unge Mennesker døjer højt mod Nord, hvor Isen har Overtaget, er fortalt saa levende og godt, at man har vanskeligt ved at tro, at det ikke er en sandfærdig Gengivelse.

E. M.

Marius Dahlsgaard: Særlingen. Hasselbalchs Forlag.

Et virkeligt godt Kammeratskab beskriver Forfatteren her i denne Bog. To Drengene slutter Venskab med en gammel Mand, og dette Venskab hjælper dem over alle de Vanskeligheder, som de kommer ud for ved at have gjort et interessant Oldtidsfund.

I. M.

KØB OG SALG

af alle Slags
Frimærker.
Billigere end
andre, hvor-

forbetaleme-
re, naar De
hos mig kø-
ber billigst.

Udvalgt sendes
overalt.

Udvalgt sendes
overalt.

JOHN GOTH

KLOSTERSTRÆDE 15 . TELF. BYEN 1945 x.

Dreng! Se her!

Vidunderet

Schmann

6Volt

Bed
din
Cyklehandler
skaffe Dig 6Volt
Lohmann Dynamolygten
Verdens fineste Lygte.

Niels Meyn: Peter Fribytter. Jespersen & Pios Forlag. Bogen er helt igennem fængslende og meget spændende; men usandsynlig.

Da Peter, Bogens unge Helt, faar en Lussing, flygter han hjemmefra og sniger sig om Bord paa et Skib, der viser sig at være en Smuglerbaad. Hans Oplevelser her om Bord i de følgende 10 Aar er noget af det mest utrolige.

I. M.

Dillon Wallace: I Kano gennem Labrador. Fortællingen handler om en forkælet og egoistisk Dreng, der, som Medlem af et Rejseselskab, der foretager en Rejse i de øde Strækninger af Labradors Indre, sammen med en anden Dreng paa Grund af en Skovbrand, bliver skilt fra Selskabet. De bliver saaledes nødt til at blive Vintere igennem i dette øde Land, hvor de oplever en Masse Eventyr.

E. M.

L. C. Douthwaite: Med Livet som Indsats. Denne Bog er lige saa spændende som de to førnævnte. Bogen handler om det canadiske Politi, hvilket Forhold Forfatteren har godt Kendskab til. Bogens Helt, en ung Politimand, bliver efter sin første Prøve — et Møde med en stor, omend godmodig Bandit, — sendt til et

Distrikt, der er berygtet for sine Beboers Lovløshed. Her faar han Lejlighed til at vise, hvad han duer til. De Oplevelser, han derved bliver udsat for, er meget spændende.

Lommebog for Skoleelever er nu udkommet paa Richters Forlag. Den er lige som sine Forløpere fortrinlig og bør — som en Selvfølge — staa paa enhver Drengs Ønskeseddel.

H.—g.

I November har Wilhelm Hansens Musikforlag udsendt to Sange, „Solsang“ og „Mor“, med Musik af Holger V. Bjarnholt og Tekst af Arnold Hending.

I December Maaned udsender samme Forlag „Krusifiks“ med samme Komponist og Forfatter. Endelig har Komponisten Olaf Thorben Sjøby udsendt „Smaa Sorger“ med Tekst af Arnold Hending.

H.—g.

Aage Arnold: S. O. S. Hasselbalchs Forlag. Det er en glimrende Bog, fuld af Spænding fra først til sidst. Hovedpersonen er en ung Knøs, som maa gennemgaa meget, før han naar det Maal, han har sat sig.

I. M.

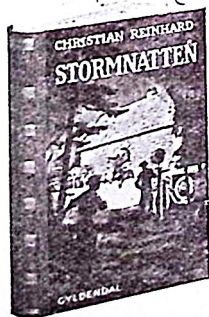
Nye danske Drengébøger fra Gyldendal

CHRISTIAN REINHARD:

„STORMNATTEN“

2,00 uindb., 2,50 indb.

Bogen handler om en dansk Læge, som har gjort en vigtig Opfindelse. En international Forretningsmand faar Nys om Hemmeligheden, og da Lægen siger nej til hans Tilbud om at købe Opfindelsen, udvikler det sig en regulær Kamp mellem Lægens og Forretningsmandens Folk. Heri griber nogle Drengene ind, og det bliver dem, som kommer til at yde Lægen den bedste Hjælp.

HARALD TANDRUP:

„TOGET PAA VULKANØEN“

2,00 uindb., 2,50 indb.

Helten i denne Bog er Peder Tordenskjold som Dreng. Bogen fortæller om, hvorledes „Norske Peder“ og den raske Kvartermester Salomon er med til at uskadeliggøre nogle af Vestindiens værste Sorover. I det sidste Kapittel mødes Peter og Salomon i Øresund, men nu er Peter blevet Admiral og Danmark-Norges store berømte Søhelt.

TH. SIG. KRISTENSEN:

„KLOKKEN I SKOVEN“

2,50 uindb., 3,00 indb.

En Bog fuld af Begivenheder og godt Humor. Den handler om en Godsejer, der mod sin Vilje maa sælge sit Gods, men vinder det tilbage, og om en Far og en Søn, der finder hinanden efter at have været skilt i mange Aar.

Se Bøgerne hos en Boghandler.

GYLDENDAL

Kom ind og se vore Nyheder i Skæmt.

Her er et lille Udvalg.

401. Roterende Brilller.
Øjnene roterer, naar man puster i det under Skægget anbragte Ror.
Kr. 1,50.

2353. Spiralcigaretten.
Naar Cigaretten tages ud af Æsken, springer en lang Spiralfeder ud.
Kr. 0,75.

2369. Den støjende Tændstiksæske.
Naar Æsken løstes fra Bordet, kimer den som et Vækkeur.
Kr. 0,75.

2385. Alarm Portemonnaie.
Kan ikke stjæles, da den gør mægtig Larm, naar nogen piller ved den.
Kr. 0,85.

2369. Whisky i Vestelommen.
Et Cigaretstui som indeholder Whiskyflaske og 2 Glas, der springer frem, naar Etuiet aabnes.
Kr. 1,25.

2083. Det dryppende Vandglas.
Enhver, der drikker af dette Glas, maa uvægerlig spille paa Tojet.
Kr. 1,00.

2400. Universal Vibrator.
Aarets største Slager. Et lille let haandterligt Apparat, som anbragt i Haanden eller paa en Stol virker ganske overraskende.
Kr. 1,25.

400. Kæmpe-Briller.
Med bevægelige Øjne og bevægelige Øjenbryn.
Kr. 1,85.

2368. Den mystiske Emmenthaler.
Osten snurrer, naar man rører ved den.
Kr. 0,75.

2372. Det skummende Ølglass.
Med naturligt Skum, kan aldrig tømmes.
Kr. 0,85.

2383. Cigaret-Revolver.
En flot Browning med Plads til 3 Cigaretter, som skydes ud, naar man trykker paa Aftrækkeren.
Kr. 1,25.

2396. Den evige Sæbe.
Naturligt Udseende, men kan ikke skumme, da det er fabrikeret af Voks.
Kr. 0,35.

2354. Cigaret-Automaten.
Med Plads til 10 Cigaretter, der kommer ud af Munden naar man trykker Figuren paa Slipset.
Kr. 1,50.

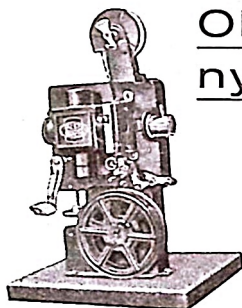
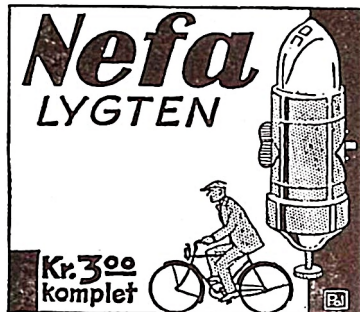

390. De magiske Brilller.
Brillerne er forsynede med Prisme Glas, som bevirker, at man altid griber ved Siden af.
Kr. 1,25.

Standard

Vimmelskiftet 45.

Ordre fra Provinsen paa 5 Kr. — og derover — ekspederes portofrit, naar Beløbet indsendes sammen med Ordren.

Okholm's nye Kino.

En komplet
Hjemmebiograf
til

54 Krøner.

Okholm,
Vesterbrogade 61.

Manddræberen.

(Fortsat fra Side 22)

haabende at se et eller andet levende, om det saa blot var en Slange. Han kom nu til at tænke paa en Bekendtgørelse, han havde set slaaet op paa en af Stationerne, førend Mørket faldt paa. Den udlovede 1000 Kr. i Belønning til den, der dræbte en menneskeædende Løve, som havde raset i det Distrikt, de nu kørte igennem. Hvor var det spændende at være paa et Sted, hvor Menne-skedræbere strejfede frit omkring; Basil tænkte, at havde han blot været alene, vilde det lige have været noget for ham at prøve at vinde de 1000 Kr.

Pludselig sagtnede Toget Farten, mens Bremserne hvinede, og standsede foran en Bro, der førte over et lille Vandløb. Basil rejste sig op og saa ud af Vinduet. Alt var roligt og fredeligt i det klare Maaneskin; der var ikke et Lys at se i hele Toget, og den hvassende Maskine syntes meget langt borte. Basil stirrede ud i Natten, lænende sig ud af Vinduet. Bagved kunde han høre sin Kammerats svage Snorken; det kunde se ud til, at han var den eneste vaagne Passager i Toget. Der gik nogle Minutter, og de holdt stadig. Linien var paa dette Sted bygget paa en Dæmning af Slagger og Sten, med en snæver Strimmel Græs nedenfor, adskillende den fra de uigennemtrængelige Buske. En lille Raabuk paa Størrelse med en Terrier kom ud af Budskadset for at græsse.

SPEJDER JUL 1931

udkom den 15. Novbr. 1931.

*Har du bestilt de Eksemplarer, du
kan afsætte, hos din Tropsfører?
Ellers gør det nu!*

Hver Spejder og Ulv maa mindst
kunne afsætte 3 Eksemplarer.

Husk, Troppen tjener 30 pCt.

Det var en „dik-dik“, men Basil vidste det ikke, for ham var det endelig Vildtet, og al Jagt-instinkt i ham vaagnede.

Det vilde være en Bedrift, hvis han kunde fange den, bringe den ind i Vognen og overraske den dovne Ronny! Toget viste intet Tegn paa at ville køre, Maskinen hvæste stadig i det fjerne. Han havde taget sin Beslutning paa et Øjeblik, han vilde krybe hen til Kanten af Dæmningen og sende et Skud mod Bukken. Selvom Toget satte sig i Gang kunde han let løbe tilbage og springe paa, inden det kom rigtig i Fart. Han tog sine Læderslippers paa og tog en stor automatisk Pistol (Caliber 45) med sig. Et Øjeblik senere krøb han over Ballasten til Kanten af Dæmningen, hvor et lille Træ hang ud over Vandet og tilbød ham Skjul i sin Skygge. Han naaede Cementrækværket og kiggede frem over det. Raabukken græssede stadig uforstyrret omtrent 15 Meter borte. Basil aabnede Pistolhylstret med et svagt Klik. Han lænede sig frem over Murværket, idet han anbragte sig i Skudstilling.

Netop da udspejdede den fjerne Maskine en Regn af Gnister og satte sig i Bevægelse. I eet Spring var Bukken bag en Busk, men Basil kunde stadig se dens Omrids mellem Kvistene, og han vilde ikke forlade Jagten paa Grund af denne Hændelse. Han strakte sig frem for at prøve at se dens Skulder, hvor han havde i Sinde at ramme den, men — uden Advarsel gav den mørnede Cement efter, og — han styrtede ud i Floden.

Straks var han ikke klar paa, hvad der var hændet ham, men adskillige Fod iskoldt Vand over Hovedet overbeviste ham snart om, hvor han var, og automatisk søgte han at komme op til Overfladen. Skønt Vandløbet var snævert, var det dybt og med stærk Strøm. Han var allerede drevet 20 Meter bort fra Dæmningen.

Han syntes langt borte at kunne høre Lokomotivets Stønnen og Hjulenes Støden. Nogle faa hurtige Tag bragte ham tilbage til Bredden, hvor han stilledes Ansigt til Ansigt med en solid Mur af Tornebuske. Efter 5 Minutters Brydning med dette indfiltrede Buskads, fandt han et Vildtspor, der førte langs med Bredden, og ved at følge det, kom han tilbage til Jernbanelinien.

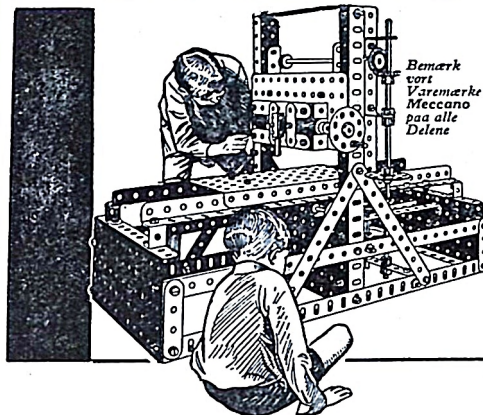
En halv mile borte forsvandt den røde Baglanterne i en Kurve, og der skulde ikke meget til at regne ud, at han var lødt tilbage i Vildniset, kun iført Pyjamas og Slippers!

Basil møder en Løve.

Basil hørte ikke til dem, der spilder Tiden med unødige Bebrejdelser, han havde taget Chancen, og Lykken havde været imod ham. Han maatte nu se at faa det bedst mulige ud af den daarlige Stilling, og han gik over til det forræderiske Brystværn, hvor han satte sig ned.

Meccano fabrikeres i England. Stot Danmarks Samhandel med England

MECCANO

Drenge! Med Meccano kan I bygge, hvad I vil En ny Model hver Dag

Der er ingen Grænse for, hvormange Modeller der kan bygges med Meccano. Du kan, om Du vil, bygge en ny Model hver Dag i Aaret.

Du vil have uendelig megen Fornøjelse af at eje en Meccano. Medens Du bygger og opfinder nye Modeller, lærer Du Ingeniørkunstens Hemmeligheder, Lærdom, som Du kan have megen Gavn af, naar Du bliver ældre.

De Modeller, Du bygger med Meccano, er rigtige Modeller i Miniaturformat af de paagældende Maskiner, fordi de bygges med rigtige Maskindele. Disse Dele kan bruges atter og atter til Bygning af Hundreder af forskellige Modeller.

Du skulde sikre Dig, at Du faar en Meccano i Julegave.

Meccano Æsker faas i alle Legetøjforretninger fra Kr. 3.— til Kr. 460.—

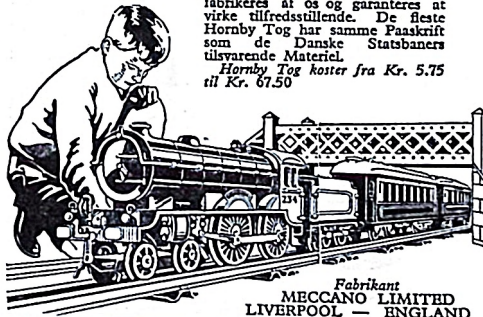
Byg selv Deres Flyvemaskiner med det nye Meccano "Flyvemaskine Konstruktor" Byggeset Kr.10.50 og Kr.19.—

Deltag i den store Kr. 10,000 Model Byggekonkurrence

Spørg Din Meccano-handlende om Oplysninger og forlang en Anmeldelsesblanket

HORNBY TOG

fabrikeres af os og garanteres at virke tilfredsstillende. De fleste Hornby Tog har samme Paaskrift som de Danske Statsbaners tilsvarende Materiel. Hornby Tog koster fra Kr. 5.75 til Kr. 67.50

„Boulevard-Atelieret“

Sdr. Boulevard 66 St.

Alle moderne udførte Fotografier. Billigste Priser

Bemærk! 4 små Fotografier i forskellige Stillinger 75 Øre.

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansensgade 73, v. Frederiksborgg. Til. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Priser.

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Broncevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“

engelske Badminton-
Artikler.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Han var vaad og rystede i den kolde Nattebrise, hans Arme og Ben var forrevne, men der var eet lyst Punkt i hans Ulykke: den store Pistol var ved sin Læderrem stadig fast knyttet til hans Haandled, og i Magasinet var der seks Patroner. Han overvejede Stillingen. Først maatte han lave et Baal og blive tør, saa kunde han gaa langs Sporet til den nærmeste Station, der lige saa godt kunde være een, som tyve miles borte, men han maatte blive ved at gaa, til han naaede den.

Basil havde læst flere Bøger om Afrika. Han gik langs Foden af Dæmningen, ledende efter et særlig godt Stykke Træ. Efter at have søgt i nogen Tid fandt han en Stump af en Hvidtjørn, der var saa frønnet, at Veddet, naar han pillede Barken af, smuldrede hen som et Pulver. Med en Haandfuld af dette Pulver spredt ud paa et Stykke Bark, vendte han tilbage til Stenrenden.

Nogle faa tørre Kviste og lidt Græs udgjorde Kernen af Baalet; men nu skulde der sættes Ild til det. Han tog en af de kostbare Patroner ud af Pistolen og trak Kuglen ud med Tænderne; idet han saa holdt Munden i en Tomme fra Barken, skød han. Et bragende Knald, en Ildtunge fra Løbet, og det meste af Træpulveret var blæst bort; men det, der var tilbage ulmede, og paa et Øjeblik havde han blæst Flamme i det. Fem Minutter senere dansede han, som en nøgen Vild, rundt om det flammende Baal, medens hans Pyjamas, der var hængt op paa et Par Kæppe, dampede voldsomt. Bevægelsen varmede hans Blod, og han kunde nu sidde og stirre ind i den muntre Ild uden at skælve.

Noget efter blev han klar paa, at han ikke længere var alene i Natten. Hyæernes gurgende Gøen lød frygteligt borte mellem Buskene, og nærmere lød sagte Knasen og lav Knurren. Basil var paa sin Post, vejende Pistolen i Haanden og med Ryggen dækket af Floden. Han havde fuld Udsigt over Jernbanelinjen, og han var en første Klasses Pistolskytte. Han var ikke oprevet i nogen særlig Grad, selv da han i det fjerne hørte en Løves trolddomsagtige, hostende Brøl.

„Jeg er sikrere her ved Ilden, end i et Træ, skulde jeg mene,“ sagde han højt. „Hvad der end sker, maa jeg snart se at komme af Sted, hvis jeg ikke vil have Solstik, naar Dagen bryder frem.“ Hyæernes Gøen kom nærmere, og nu hørtes ogsaa en gryntende Støj som af en stor Gris. Basil undrede sig over hvad Slags Dyr, der frembragte den.

En mørk Skygge fór lydløst over Linjen, et Øjeblik efter fulgt af en anden. Nede fra Buskene ved Vandløbet hørtes en gennemtrængende „Latter“ og et eller andet begyndte at snorke som en fuld Mand. Basil var instinktmæssig klar paa, at den skrabende, genlydgivende Støj skyldtes

et stort, vildt Dyr. Det var helt anderledes end Hyænerne Grinen, det fik Haarene til at rejse sig paa Hovedet af ham. Han rejste sig langsomt op og gik lidt bort fra Baalet for bedre at kunne se, og paa samme Tid kom en uhyre Løve op over Dæmningen ikke 20 Meter borte, distigt stillende sig mellem Skinnerne, mens den stirrede paa ham.

Manddræberens Endeligt.

Det gav et voldsomt Ryk i Drengen; det var Manddræberen; han var sikker paa det!

Løven stod ganske stille og saa paa ham med Øjne, der var klart røde, spejlende Lyset fra Baalet. Basil overvejede, hvad han skulde gøre. Han vidste, at en Pistol var et daarligt Vaaben at kæmpe med imod en Løve, og han vidste ogsaa, at en almindelig Løve sjældent er farlig, medmindre den er saaret.

Hvis dette var en almindelig, jagende Løve, vilde han øjeblikkelig blive angrebet, hvis han saarede den, men — var det Manddræberen, var han i Fare alligevel og kunde ligesaagodt slaa først. Medens han tøvede, vendte Løven sig om og forsvandt igen over Dæmningen. Basil drog et Befrielsens Suk. Han krøb sammen over Baalet og holdt et vaagent Øje med alt omkring sig. Hyænerne tav nu, og kun en Ugles monotone Tuden brød Stilheden.

Denne Stilhed forekom Basil uheldsvarslen, og han ønskede, han kendte mere til de afrikanske Dyrs Sædvaner. Nede ved Vandet begyndte denne mærkelige Grynten igen, og han var nu klar paa, at det var Løven, der frembragte den. Hvorfor luskede det Bæst rundt om ham? Atter tænkte han, det maaske alligevel var Manddræberen. Hyænerne Tavshed var foruroligende. Vidste de, at han blev jaget?

Han rejste sig atter og gik hen til Kanten af Diget. Lyset fra Baalet rakte saa langt, som til Buskene, men dér mødte et uigennemtrængeligt Mørke hans stirrende Blik. I dette Mørke var der to gloende røde Øjne, omtrent 4 Fod over Jorden. Det gav et Choc i Basil, Løven var dernede og passede paa ham, men et Øjeblik før havde han hørt den knurre i en helt anden Retning. Enten maatte der være to, eller denne ene

Enhver dansk Spejder — Husk Mor paa —

1.
Irma Margarine er billigst og bedst —
sæt den paa Bordet til Højtidsfest.

2.
Af Irma Margarine Mor kan bage
den allerlækreste Julekage.

3.
Man køber bedst og billigst, hvor
den lille Irma Pige bor.

Spis kun

JAMAICA

Bananer.

Nyhed for Spejdere!

Rustfri Ske og Gaffel.

2 Kr. pr. Stk. — Skal ikke pudses.

Guldmed VALD. JENSEN,
Vesterbrogade 28 — Telf. 6657.

Rovere!

Tegn Abonnement paa

„Nordisk Spejdersport“

Ny Aargang begynder Januar 1932.
Pris Kr. 3,50 aarligt, frit tilsendt.
Indsend Bestilling til Korpskontoret,
:: Studiestræde 30, København K. ::

Kulhandler Andersen

Hørsholmsgade 1

Taga 2922 — Priv.-Telf.: Taga 1379 x.

Kun bedste Kvaliteter

I ni Slags Brændsel føres, og Priserne er ens
over hele Byen.

Bagermester

A. LARSEN

Møntergade 15

Leverandør til K. K. K.

Drik Kaffe ved Vognene

Billig og god

K. K. K.

BANG & PINGEL

SVANHOLM

.....

GL. KONGEVEJ 66

TELEFON 6286

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5884. —

maatte være behændigere, end han havde troet, det muligt. Et eller andet Sted havde han læst om disse Dyrs Færdighed i at lade deres Stemme lyde langt borte fra, saa det var umuligt at bestemme eksakt, hvor de var. Han blev ilde tilpas, Sagen begyndte at gaa ham paa Nerverne. Hævende Pistolen sigtede han omhyggeligt en Fod nedenfor disse gløende Øjne, men netop som han skulde til at trykke af, forsvandt de.

Han gik tilbage til Baalet for at kaste mere Brænde paa. Ved at tænke paa Ronny, der nu sov behageligt i Jernbanevognen, blev han helt tungsindig, thi han var absolut ikke sikker paa, han nogensinde vilde faa sin Kammerat at se igen. Et frygteligt Brøl lød pludselig lige ved ham. Det sitrede i Luften, og fik hans Hjerter til at banke hurtigere og Sveden til at træde frem i Haandfladerne. En mørk Skygge kom til Syne paa Ballasten; Basil sigtede hurtigt og gav Ild. Det var en Hyæne, og den rullede ned ad Dæmningen, hylende og gpende som en stor Hund. Han løb hen for at se, hvor den faldt ned, og dér, lige nedenfor ham, stod Løven og vaagede over den døende Hyæne. Basil fik denne Gang sat et Skud ind paa den. Han hørte Kuglen ramme med et dumpt Slag, saa sprang Løven seks Fod i Vejret, brølede frygteligt. Han ramte den igen, og den fór rasende op ad den stejle Slaggeskrænt med en overordentlig Fart. Da Basil var klar paa, at han ikke kunde standse den, løb han som en Vild tværs over Linjen, overbevist om, at det mægtige Dyr var lige bagved ham, og uden at tøve sprang han paa Hovedet i Floden. Denne Gang kom han næsten straks op til Overfladen og kunde krybe i Land under Brobuen, hvor der var en snæver Strimmel Klipper og Sten, tilstrækkelig til at lade ham slippe op af Vandet, og med Murværket en Fod over Hovedet. Løven gjorde en frygtelig Støj ovenover, dens rasende Brøl slog ind i og gav Genlyd i Tunnelen, saa skrækkeligt, at Haarene rejste sig paa Hovedet af ham. Et Øjeblik efter holdt den

Richters

LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER

Pris Kr. 1,75.

Husk den paa Ønskesedlen!

V. Richters Forlag.

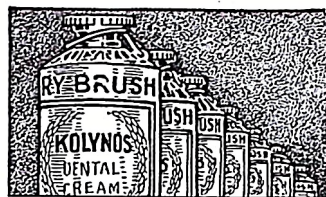
op med at brøle, og han hørte en snærende Lyd, der nærmede sig nedad Dæmningen. Maaneskinnet oplyste klart Enden af Tunnelen, han havde endnu 2 Patroner tilbage i Pistolen, og de var blevet solgt ham for at være vandtætte, hvad han haabede de var, for hans Liv afhang af disse to Patroner. Løven holdt op med at snærre; dens Næse sagde den, hvor han var, og skønt den afskyede Vandet, var den fast besluttet paa at faa fat i ham. Den kom langsomt ind i Enden af Tunnelen, forsigtigt trædende paa den smalle Kant af Smaasten.

Basil sigtede paa den mørke Skikkelse, der lukkede Lyset ude, og trykkede af. Afstanden var kort, og Løven var haardt saaret, men den var stadig fuld af Kamplyst og styrtede med aabent Gab løs paa sin Modstander.

Atter fyrede Basil, da Bestiet var næsten over ham og gjorde saa det eneste, der var tilbage at gøre, — dykkede endnu en Gang ned i den stærke Strøm. Efter at være kommet ud i Maaneskinnet vendte han sig om og blev forfærdet over at se Løvens Hoved dukke op over Overfladen ikke 6 Meter fra ham. Desperat begyndte han at svømme bort fra den, men det var spildt Ulejlighed, thi den sidste Kugle havde været for meget for Manddræberen. Løven var plumpet i Vandet efter Basil, men gav snart sit sidste Spjæt fra sig, rullede om og flød med Bugen i Vejret af Sted med Strømmen.

Saa snart Basil var klar over, at Dyret var død, svømmede han lige saa rask henimod det, som han før var svømmet bort fra det. Det var hans Trofæ, og han havde ikke i Sinde at give Slip paa det. Han greb Kadaveret ved Halen og førte det ind mod Bredden. I Vandet var det let nok at flytte det, men da det endelig grundstødte paa den sandede Bred, begyndte der et drøjt Stykke Arbejde.

Løven vejede omkring de 400 Pund, og var ligesaa slatten som en halvfylt Sæk. Det første Dagskær oplyste Himlen netop som Basil, ved Hjælp af et Stykke Drivtømmer, havde faaet den

KOLYNOS TANDPASTA

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Gøth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

Har du nu igen slidt Saalerne af dine Støvler? Nu vil du værs'go lade Skomageren forsaale dem med

USKEID

Det er Verdens bedste Saalemateriale og varer 3 Gange saa længe som Læder.

Optiker Ringlund

38 Frederiksbergsgade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne optiske Hjælpemidler.
Zelss Kontaktglas — Klikkebriller,
Brilleluper -- Lysbriller.

PERSSONS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25. OP. E. (STANNA PASSAGE)
PALE 2646

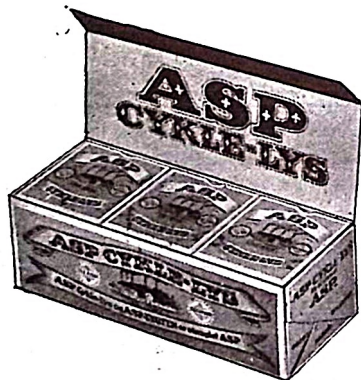
A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Læssøesgade 17. Telef. Nora 3588.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Det eneste rigtige Cykle-Lys der findes.
Kun ægte naar Navnet ASP er stemplet i selve Lyset

SPEJDERE! Støt Annoncørerne ved fortrinsvis at gøre Jeres Indkøb hos dem, og gør opmærksom paa, at det er ifølge deres Annonce i „Spejdernes Magasin“, at I henvender Jer til dem.

slæbt et Par Tommer op paa Bredden.

Da han endelig var overbevist om, at Kroppen ikke vilde glide ud i Vandet igen, begyndte han at gaa tilbage til Jernbanelinjen. Det tog ham en Times Tid, og det var klar Dag, da han klatrede op ad Dæmningen, hvor han havde tilbragt en saa ubehagelig Nat.

En mager, solbrændt Mand, klædt i falmet Khaki, sad paa Diget, rygende paa en Pibe.

„Hallo, min unge Ven,“ sagde han, idet han fornøjjet saa paa den nøgne Skikkelse, der var godt forrevet af Tornebuskene. „Hvor kommer du fra? Jeg har siddet her og ventet paa, at du skulde komme tilbage og gøre Fordring paa din Pyjamas lige fra Dagry.“ Basil forklarede, at han var blevet ladt tilbage af Toget.

„Ja, det véd jeg alt sammen,“ sagde Manden. I Makindu opdagede de, at du var borte. Din Kammerat slog Alarm, og jeg tog ud for at se efter dig. Jeg er Angus Lovell.“

Basil stirrede interesseret paa den berømte Jæger, hvis Eventyr han saa ofte havde læst om.

„Der er en Manddræber et eller andet Sted her omkring,“ fortsatte Lovell, „og jeg mente, det var bedst at se at finde dig, inden du kom i Lag med den. Jeg formoder, du har haft en ubehagelig Nat, for jeg ser Løvespor og tomme Patronhylstre her omkring.“

Basil begyndte at fortælle ham om sine Oplevelser, men Jægeren afbrød ham: „Mine Folk har rejst mit Telt dernede ved Vandløbet, og Kokken har sikkert noget varm Kaffe. Kryb i din Pyjamas og kom med, du kan fortælle, medens du spiser.“

En halv Time senere, da Basil havde fortalt sin Histore, gik Jægeren med ham ned langs Floden for at se paa Trofæet. „Det er ganske rigtigt en Manddræber,“ sagde han, idet han betragtede Løvekadaveret. „Jeg tror, der kunde blive en rigtig god Jæger af dig, min unge Ven. Hvad vilde, du sige til at tage paa Safari med mig og lære Haandteringen?“

Det var Begyndelsen til Basil Hearn's, Drengjægerens, Karriere; det var ham, der senere skød den berygtede Kenya-Løve og blev kendt over hele Afrika for sin Koldblodighed og Uforfærdethed.

2 elegante Privat-Sale, Alhambravej 7
samt Festsalen, Nørrevoldgade 90.
Skandinaviens største Danseinstitut.

Nye Hold beg. Januar.

Central 4430.

LAPLAND

(Fortsat fra Side 25.)

bage, og det maatte vi stadig vifte med et andet Tørklæde, eller vi gav os selv Lussinger, dog ikke uden at være sikre paa at slaa mindst et Dusin ihjel. Vi behøvede forresten heller ikke at være bange, for lige saa snart vi havde anrettet Blodbad paa nogen, kom der straks nye, tiltrukket af de andres sørgeligt udtværede Rester.

Jeg satte mig nede ved Elven, — jeg fór op, — irriteret af Stik i Ansigtet. — Jeg slog ihjel, — jeg satte mig igen, — jeg begyndte at vaske Gryden af, — jeg virrede med Hovedet, — jeg tørrede mig med mine vaade Hænder i Ansigtet, — jeg trak Tørklædet frem foran Øjnene, saa jeg kun kunde se lige ned foran mig i Vandet, hvor jeg holdt Gryden, — og dog blev jeg stukket.

Tilslidst kunde jeg ikke holde det ud længere, jeg sprang op og opførte en Krigsdans, en Zulu-neger værdig, idet jeg tog en Løbetur paa en 10 Minutter i Haab om, at Myggesværmen ikke skulde kunne følge med og finde mig, naar jeg vendte tilbage til Gryden.

Ak, skønne usandsynlige Forhaabninger, knap nok var jeg kommet tilbage og havde skævet bagud, før Sværmen var der og stak igen. — Saaledes tog det mig — siger og skriver — tre Kvarter at vaske en ganske vist lidt sveden Gryde og tre Tallerkner op.

„Jaure“ne — Laplands Indsøer.

Nu skulde vi opleve et helt nyt Kapitel af Lapland, vi skulde sejle paa de lappiske Søer. I disse lange, smalle Elvbaade, som er karakteristiske for Samerne. (Same betyder Lapp).

Paa Vandringerne mod Teusajaure gik vi over mange Bjergbække, mens Natten sænkede sig over Lapland. Der er ved en saadan Bjergbæk noget yndigt, sludrende og fortællende, som den risler af Sted mellem Stenene; falder en Sten ud i dens Løb, finder den straks en anden Vej, ingen Ting skal forstyrre dens gode Humør.

Og saa Vandet. Iskoldt, klart og rent, direkte ført ned fra Fjeldenes Ismasser. For hver Gang vi havde drukket af en saadan Bæk, blev vi styrkede, og det var, som øste vi af en Glædens Kilde.

Ude i Synskredsen stod to Varder som skarpe Silhuetter mod den lyse Himmel; fra dem troede vi at kunne se Teusajaure med Kåtan, Stedet, hvor vi skulde slaa Lejr, — men hver Gang vi mente at have naaet Højdepunktet, skød to nye Varder op ude i Horisonten.

Endelig tog vi den sidste, bratte Stigning, og for vore Øjne bredte sig et Syn saa dejligt, at vi maatte holde Hvil og sætte os. Spejlende sig i

SPIS

AAGADES

BRØD

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

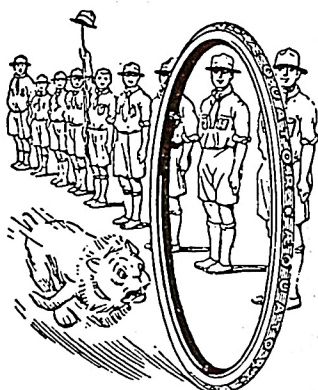
CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Schønning & Arvès
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

Bagermester
C. C. Clausen
Ægirsgade 10

Leverandør til K. K. K.

FLØDE IS
Anretninger bringes overalt.
1 Liter = 6 rigelige Portioner
Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.
Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.
Frukt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S
Telefon 13816.

Kaddara

Teusajaure rejste Kuolpanattjåkko sine bratte Klippeskrænter op mod Sarekgruppens herlige Formationer. Helt dækket af Glacierer, som straa- lede i de dejligste Farver, laa Sarek som en Krone over de vilde Fjælde. Blaalige Skygger i Isen og blændende, snehvide Fremspring ind imellem selve det sorte Fjeld, — et usandsynligt Skue, der greb os alle.

Efter en brat Nedstigning til Lejrpladsen, der laa helt nede ved Teusajaure, tændte vi Baal og lavede Mad. Solen var steget og skinnede nu paa Fjeldene paa den anden Side Spen.

Jeg tog en Lappbaad, indrettede mig saa jeg kunde ligge med en Aare og plaske og gik saa ud paa Spen, vel vidende, at saa kom jeg da slet ikke i Seng. Den eneste Lyd, jeg hørte, var Vandets Dryp fra Aaren og den Smule Knirken, det gav i Baaden, naar jeg tog et Tag.

Jeg sejlede over til den anden Side af Spen og kom ind i Solens Rige. Den ene Halvdel af Spen glitrede som Sølv, mens den anden laa mørk og dyster i de høje Fjeldes Skygge. Her løb en lille Bjergbæk ud, dér slog en Fisk og dér strøg en Ørn hen over Birkeskoven. Jeg tog Aaren ind, lod Baaden drive og laa og modtog, hvad jeg kunde have i mig af Skønhedsindtryk. Omsider blev det Dag, Skyggen var nu svundet ind til en smal Stribe lige under Fjeldene, og hele Spen og Birkeskoven paa begge Bredder laa badet i tindrende Solskin.

Stora-Sjöfallet.

Myggene var væk! Der blæste en herligt forfriskende Vind, Luften var høj og klar, og vi var paa Vej fra Baaden til Hermelinsfaldet.

DRIK
RAMLØSA
fra
VAND

P. A. FREILEV
TELEFON 279 - 1279

L. NIELSEN
Glarmester

ST. KONGENSGADE 29
Telefon Palæ 461.

FRITZSCHE

Amagertorv 14

Moderne

LYSEKRONER
VINSERVICER
SPISESTEL

Allerede paa lang Afstand hørte vi den Dundren, der betegner et stort Fald, og det var da ogsaa Sveriges største, i hvis Nærhed vi befandt os. Stora Sjöfallet er delt i flere Afsatser. Vidunderlige Formationer i Klippen, der skyder sig ud mellem Langas og Kartjejaure, danner mægtige, brusende Fald. Det smukkeste af alle er Hermelinsfaldet.

Med et vældigt Drøn styrter Vandmasserne sig ned i en ca. 60 m lang Canyon med 25 m lodrette Fjeldvægge. Op af den dybe Kløft stiger et „Moln“ af sønderknust Skum, der males med uhyrt Kraft i Gryden lige under Faldet. Vandet slaar op igen, hvidt, pisket itu af den Vægt, som de nedfaldende Masser kaster mod Undergrundens Klipper.

Dybgrønt var Kartjejaures Vand og skarpt afgrænset af det sønderpiskede Skum, der dannedes ved Faldets uhyre Kraft og Vandrigdom. Det var Hermelinsfaldet set fra selve den Klippe, der dannede Skel mellem de to Søer.

Vi saa ned i Slugten; der stod en Dusch af iskoldt Vand op mod os, vi hørte ikke, hvad vi selv sagde; en uafsladelig Torden, det dundrende Fald talte selv og taalte ikke nogen andens Stemme i sin umiddelbare Nærhed.

Senere saa vi det nede fra. Var vi betagne, da vi stod oppe og saa ned, saa var vi tilintetgjorte,

Sig enten

SELO

eller

SELOCHROME

(den nye hurtige)

næste Gang De skal have en Rullefilm.

De er engelske, og de er gode.

H. F. SCHULTZ

Kød- & Flæskeudsalg

en gros

TEL. 10623 **Mitchelsgade 2** TEL. 10623

DUELIGHEDSTEGN

ifølge de nye Spejderprøver
samt alle Grads- og Udmærkel-
sestegn faas nu paa Depotterne.

Hans Arvesens Musikonservatorium

Grundlagt 1910.

Kunst er Opdragelse!

Lad Børn og Unge faa Musikundervisning, det er en
Kultur, som bliver af stor Værdi for dem senere i Livet.

Forlang
Prospekt,

Strandvej 23.

Ryvang
2780.

da vi sad i en Klippegyrde lige neden under
Faldet. Der var tre Grundfarver i dette majo-
stætiske Syn, sort, grønt, hvidt. Med skarpe Kon-
turer hævede de fantastiske Klippeformationer
sig op mod den dybgrønne Linie, der laa som
Grænse mellem den øvre Sp og Faldet. Og en
endnu skarpere Kontrast dannedes af Skummet
og det kulsorte Bjerg. Det var et imponerende
Syn. Vi havde jo nok tænkt os, at Stora Sjöfallet
var mægtigt, men en saadan majestætisk Vælde
kan ikke tænkes, men maa opleves.

Efter at have prentet Hermelinsfaldet udslet-
teligt i vor Erindring, sejlede vi med Motorbaad
til Saltoluokta. Fjeldene langs Kysten var nu
klædt med Fyrreskov, kun de øverste Toppe var
nøgne, og den Tid, da vi færdedes i Sneen, var
forbi. Det var en anden Akkord; den var smuk,
men ikke saa graverende ejendommelig som de,
der klang i Ødemarken.

Afsked.

Efter at have installeret os ved Saltoluokta,
spist og syslet lidt med den modtagne Post, skre-
vet Kort og deslige, tænkte vi paa at gaa til Køjs.

Nogen af os gjorde det, men der var andre,
der sagde som saa: Spvn er godt, men ikke uund-
værligt, og vi gik da til Kerkau for at sige Lap-
land et værdigt Farvel.

Det var let skyet, men vi haabede, at det vilde
klare hen ad 1-Tiden, hvor Solen staar op. Vi var
kommet gennem Birkeskoven og ud paa det flade
Land, vi havde allerede nu en storslaaet Udsigt
helt ned til Suorva med de skovklædte Bjerge
langs Langas Bredder. Vi gik nu igen i Uren,
dybt nede under os laa Turiststationen.

Ude over de vilde, forrevne Tinder bredte Solen
et rosa Skær. Vi var kommet op i den virkelige
Fjeldverden igen. Vi skulde atter engang opleve
Ensomhedens knugende Byrde og den uendelige
Stilhed, der er i Fjeldet. Samtidig med at vi steg
mod Toppen, hyldede den sig i Taage, men da vi
stod deroppe, spredtes Skyerne mer og mer, og
samtidig hang Solen luende i fornyet Livskraft
mod Øst, den brød gennem de Skyer, der endnu
slørede Sareks Tinder, og herlige Farvebrydning-
er dannedes af det røde Solskær og den blaa-
lige Is. Det var et Farvel, der kronede vore Op-
levelser i Lapland.

Det var, som om vi først nu var modne til at
modtage Laplands dybeste Harmonier. Her paa

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

Kerkau tonede Laplandsharpen skønt som aldrig før, og vi anede, som Moses stod paa Sinai og skuede det forjættede Land, at Lapland har endnu Strenge at slaa, Melodier, hvis ejendommelige Karakter vi endnu ikke kender.

Men Lapland har dog beriget os i saa stor en Grad, at man ikke tør haabe at opleve noget sidestaaende nogen Sinde, og dog — det hele var saa eventyrligt.

Lapland, Eventyrets Land, hvor sneklædte Tinders Vildhed bliver brudt af fortryllende Birkeskove, hvor de rivende, skummende Elve fører Vand til de stille, spejlblanke Søer, hvor Ørne endnu findes, et Land af en egen uvirkelig Stemning, saa usandsynligt skønt, at hvad der er skrevet kun er en svag Afglans, akkurat som et Olietryk ikke magter at gengive Maleriet i dets fulde Glans.

„Sokrates“.
Vedels Egne.

Aktieselskabet
**Københavns
Mælkeforsyning**
Solbjerg Mejeri

Oprettet 1878 — Telf. C. 2712

Anbefaler fra sine 91 Detailvogne, som kører i København, Frederiksberg og Omegn:

Børnemælk, Jerseymælk, Solbjergmælk, pasteuriseret og raa Sædmælk, Kørnemælk samt Fløde og Smør.

Mælken med den gyldne Kapsel

KENDER DU ANTHOS?

Selvfulgelig kender enhver den af Navn, men kend den ogsaa af Gavn! Køb den allerede i Dag.

Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

SPEJDERURE

Armbrds. m/ Rem.
Ur og Glas kan ikke gaa itu.
Pris 10 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Rådhuset, Kommunen, m. fl.

Fotograf EMIL GLAUSEN

Frederiksberggade 34

Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

Brønshøj billigste Cykleværksted

G. PEDERSEN. Frederikssundsvej 127. Tlf. Bella 202.

RADIO - CYKLER

Cykledelen samt elektriske Artikler.
Reparat. af alle Radioapparater udføres. Ratebet. indr.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Dæckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Forerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Norrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24, Telefon Byen 8630.

S
SPEJDER

M
MUNDERINGS
ARTISERLSKAB

M
MAGASINET

SKINDERGADE 27

TLF. 10909 - KØBENHAVN K. - TLF. 10909

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

**Husk det er
Skindergade 27**

Hvad du end ønsker dig i:

Sportsartikler:

Kælke	fra 4,50
Ski	6,50
Skistave	fra 2,50
Skøjter	fra 4,75
Boksebolde	18,75, 28,50
Skygeboksebolde	4,75
Haandbolde	fra 3,50
Fodbolde	6,50, 9,75, 14,00, 23,50
Fodboldstøvler	10,50, 12,75, 22,00
Trapetz	fra 3,00
Ringe	fra 3,00

Maalmandshandsker	fra 7,50
Spyd	7,25, 9,65
Disco's	12,25, 17,50
Expander	4,50, 7,25
Springtov med Kugleleje	3,75
Tennis Ketcher	10,00
Chricket Bat	18,00
— Bold	3,50
Slaahandsker	7,50
Boksehandsker	2,25, 3,75

Spil:

Bordtennis	2,50, 5,35
Bolde	0,20
Bats	2,25
Bordbillard	8,50, 49,00, 67,00, 80,00
Tenniskoit	18,75, 24,50
Badminton	24,50
— Ketcher	3,35, 8,50
Fjerbolde	0,75, 1,25

Suomispiil	14,00, 17,50
Bob	16,00
Ringkastespil	7,25
Pyramidespil	23,00
Kastespil	2,75
Kastepile	0,15, 0,25
Skiver til Kastespil	0,06, 3,90

Spejderudrustning og Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	12,50, 15,00
Jamboree Tornystre	9,00
Lejrrygsække	4,50, 9,50, 11,00
Kelly Økse	5,00
Federal	2,00
Lejrprimus	7,50, 9,00
Benzinprimus	6,50
Enkeltmandskogekar	4,50, 5,50, 7,00
Første Hjælpsæt	1,75, 2,25
Soveposer, imprægnerede	9,50, 10,50
— uldne	9,50, 10,50
Dunsoveposer	32,50, 36,00
Uldtæpper	4,50, 9,50, 14,00

Trommer	fra 14,00
Skovmandsknive	2,50, 3,00, 4,50
Kortmaalere	2,75
Kompasser	0,50, 1,25, 2,00
Skridttællere	8,50
Korttasker	2,25, 15,00
Feltflasker	2,15, 3,25, 3,75
Smaa Stormlygter	1,00, 1,50
Smørdaaser	1,00, 1,25, 1,50, 2,00
Stoppeuhre	14,00
Spinningreb	3,75, 9,75
Lommelygter: Flash Light	fra 1,00
Signalhorn	fra 12,00

Vi har det største Udvalg til de rigtige Priser. — Paa alle Spejderartikler gives i denne Maaned 10 pCt. Rabat.

Gavekort udstedes paa ethvert Beløb.